نورخان [redacted]

الہان

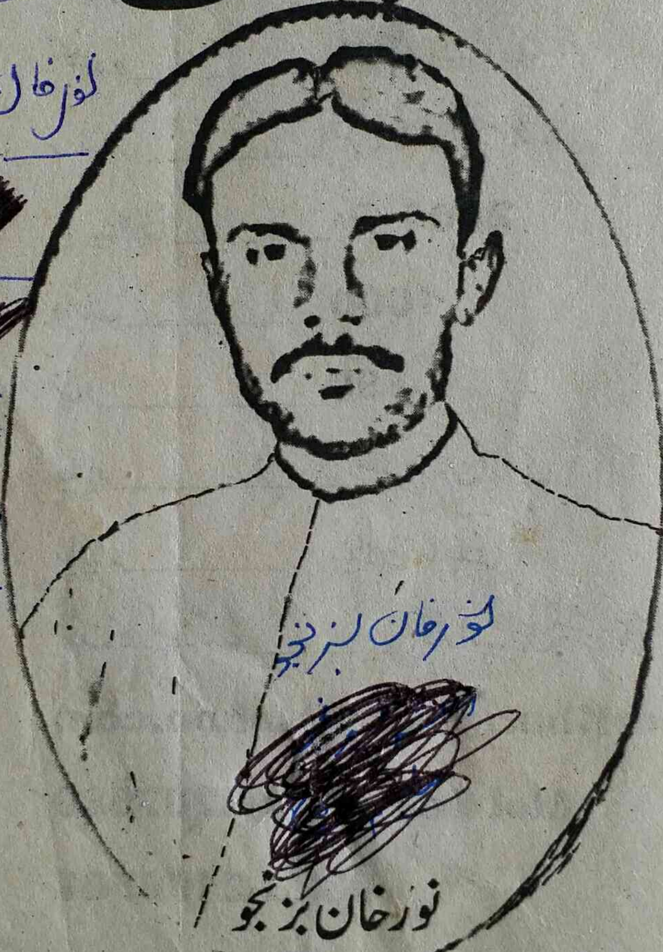
نورخان بزنجو

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

نورخان بزنجو

[redacted]

نورخان بزنجو

آتراپ پبلی کیشنز کیچ

کتاب ءِ نام ______ الہان

گشندہ ______ نمیرانیں نورخان بزنجو

ردءُ بند ______ اختر بزنجو/ اکرم بزنجو

چاپ اولی ______ اکتوبر 2004

دانگ ______ 1000

نہاد ______ 50 کلدار

چاپار ______ ہمسر پریس کراچی

چاپکار ______ بالاچ ساجدیؔ

شنگ کار کمپوزنگ ______ آشراپ پبلی کیشنز کیچ

NoorKhan_friend@yahoo.com

Mobile : 0300-2207589

0333-2106507

0300-2511283

گوہر بلوچ پی سی او اینڈ بلوچی کتابجاہ نزد النور ہوٹل، ہشت چوک، کراچی

نامدات

شیہک نورخان، صدف نورخان، ساچان نورخان

ءِ نامءَ

ردوبند

الہان

شیر مائیں شپ

دردانی سفر

مہر پہ نام انت

دیدار

دردانی شریدار

زہیرانی راز

قندیل ءَ روک کن

آدینک

گڈی سوغات

نور خان بزنجو

پجّار

نام..........................نورخان بزنجو

پت ءِ نام..........................غلام سرور بزنجو

تاریخ ودی..........................11 دسمبر 1969 بمقام پسنی

تاریخ وفات..........................5 اگست 2003ء بمقام تربت

گڈّی آرام گاہ..........................ریک پُشت قبرستان پراہگ محلّہ پسنی

بنداتی وانگ..........................گورنمنٹ سکینڈری اسکول پسنی

ایف۔اے۔ابی اے ڈگری کالج تربت کیچ

ایم اے ہسٹری بلوچستان یونیورسٹی کوئٹہ

موسیقی ءِ بنداتی اُستاد......استاد اعجاز علی بلوچ (پسنی)

کلاسیکل موسیقی ءِ استاد......اُستاد عمر بلوچ (کراچی)

☆☆☆

فنکار زبانانی سفیر انت

(نورخان بزنجو) گندءُ نند: ساجد نور

ساجد: نورخان! شما چونی ءَ گشندہی یا موسیقی ءِ پڑ ءَ اتک ءِ؟

نور خان بزنجو: درساں چہ پیسر من شمے پینل ءِ منت ءَ گراں کہ پر من وتی قیمتی این وہدءَ چہ وہد کش ات ءُ چیزے گشگ ءِ موہ دات۔ منی حیال ءَ من بنیادءَ موسیقی ءُ سازءُ آوازءَ چہ ہمگرنچ ءُ ہورءُ تور بوتگاں۔ من 86ءُ 85 تقریباً واجہ استاد اعجاز علی ءِ کلب ءَ روآ شروع گت۔ آوہداں مردم پروفیشنل ءُ کمرشل ات۔ من وتی پادءُ قدم 1986 یا 1985 ءَ دور داتنت۔ اے وہداں منی عمر کساسش شانزدہ یا ہفتدہ سال ات۔

ساجد: نورخان شما بلوچی موسیقی ءَ چینچو بہرانی تہا بہر کنئے؟

نور خان بزنجو: بلوچی موسیقی ءِ تہا من وَا اینچو تجربہ نیست ہرچی کہ مارا سوج ءُ سر کنگ بوتگ مئے اے کسانیں ءُ نزوریں عقل ءَ کہ جاگہ کتگ ءُ انگت ءَ جاگہ کنگا ئیں۔ بلوچی موسیقی ءَ نہ اکیڈمی است نہ دگہ سرپرستی یے است کہ مارا سرءُ سوج بکنت۔

ساجد: نورخان موسیقی ءِ گوما عشق لازمی انت؟۔

نور خان بزنجو: موسیقی ءِ تہا عشق ضروری انت۔ عشق انسان ءِ زندانت ءُ زندگی وت عشق یے۔ من کہ موسیقی ءِ پڑا اتک اوں ایشی ءَ چہ ہے زاہر بیت من ءَ گوں موسیقی ءَ عشق انت لگن انت محبت انت، عشق ءِ وتی جتائیں رنگ انت۔

ساجد: نورخان انوں ترا مردم گشندہ کاری ءِ تہا پجہ کارنت، تئی دل ءَ اے واہش است انت کہ ترا گشندہی ءَ ابید دگہ تکے ءَ پجہ بیارنت؟

نور خان بزنجو: زانگ وَ زانگ انت اللہ تعالیٰ ءِ شکرانت ءُ اللہ تعالیٰ ءَ من سجدہ کناں کہ منا بحیثیتِ گشندہ نام ئے دات ءُ دگہ منا خاصیں واہش ءُ لوٹ پہ نام کشگ ءَ نیست۔ اگاں

من شاعری بکنیں ہم نورخان اوں ۔ موسیقی ءِ توک ءَ ہم نورخان اوں۔

ساجد: نورخان یک ازمگرے ءِ کردآئی ءِ فن ءِ سرا چونیں اثر دوردات کنت ؟

نورخان بزنجو: وہدے کہ ازمگر وتی فن ءِ مظاہرہ کنگ ءَ انت ہماوہدءَ پاسانی تہا ازمگر انت ، بلے فن ءِ مظاہرہ ءَ پدا اوں ہمے وڑیں انسان ءِ ہیم ءَ گندگ ءَ کیت چوکہ من تو زید ءَ بقر وغیرہ آاوں عام انسان انت آئی ءِ کردارءَ ہم شریکی انت نندگ ءَ پاداہگ آئی ءِ واست ءَ اسکینڈلے اوں بوت کنت ءَ آئی ءِ واست ءَ ایوارڈے اوں بوت کنت ۔ پرچا کہ چاگرد ءِ توکا ٹارگٹ انسان انت ۔ کردالم شربوگ لوٹیت کردآئی ءِ شری ءَ سوبنی ءِ ضامن انت ۔

وہدے کردار شرکہ حراب بیت تو آئی ءِ فنکاری ءِ سرا اثر دوردنت ، آئی ءِ ازم ءَ آئی ءِ کرد برابری ءَ ہم آہنگی لوٹیت ۔ مئے چاگرد بزاں بلوچانی چاگرد کسان ءُ نزورانت دومی مستریں ھبر مئے چاگرد ءِ Mind بزاں عقل ءَ پگر گیشتر کستر انت ۔ ازمگر ءِ کرد فن ءَ چہ گیشتر بہترءَ گہتری لوٹیت ۔

ساجد: نورخان تو گشندہ کاری چیاپہ کنگ ءَ ات زبان ءِ دیمرئی ءِ واستہ نام ءُ دولت ءِ واستہ ءَ یاپہ وہدگوازینگ ءَ یا شوق ءِ واستہ؟

نورخان بزنجو: بازوشیں جستے ماوَ اولی گپ ایش انت بلوچیں انچو ترا مالوم انت ما امارات ءَ چارپنچ روچ ءِ پروگرامے ءَ شتوں منی ایمگریشن ءِ (problems) است اتنت من واقف بوتوں تو آئی ءَ نام منی زہن ءَ ۔۔۔ اے وہدی نیاہگ ءَ انت ۔ آئی ءَ وتی Visiting Card) ءَ من ءَ دات ءُ من وتی ءُ سی ڈی آئی ءَ دات ۔ آئی ءَ باز منی حوصلہ افزائی ءُ منی سکت باز مدت ءُ کمک ئے گت ۔ چیا کہ من وتی پچار (As a) گشندہ کنگ ات آئی ءَ وتی منا کارڈ دات آ ازمگر ءِ قدرءَ زانت چیا کہ آہانی زبان دیم ءَ سک باز دیم ءَ شتگ ۔ ہر کس زانت کہ زبانانی دیم ءَ بروک فنکار انت چیا کہ فنکار زبانانی سفیر انت ۔ آ وتی لبزانک ءُ کلچر ءِ اوں سفیر انت ۔ منا اے معلوم نہ بوتگ کہ من یک ازمگرے باں اے اللہ تعالیٰ ءُ استادانی حاصیں مختتانی برکت ءُ ثمر انت کہ من لوگ لوگ ءَ اشکنگ بوگ ءَ اوں ۔ کجام زبان ءِ کجام ازمگر بہ بیت بایدیں

وتی ماتی زبان ءَ بیچاراں کہ من کجام زبان ءِ ازمگر اوں ۔ حاجی محمد رفیع صاحب انڈیا ءِ تہا بازیں زبان ءِ تہا گشندہ کاری کتگ ئے ، بلے آمرچی باندا اردو زبان ءِ تہا مستریں گشندہ کار جوڑ بوتگ بلے آئی ءِ زبان پنجابی بوتگ ۔ منی الم جہد ہمیش انت من بلوچی بکشاں ۔ منا واجہ غلام حسین شوہاز ءِ اے گپ یات کیت 1995 من مسقط عمان ءَ شتگ اتوں ۔ من آئی ءَ راگشت واجہ بلوچ مئے قدرءَ قیمت ءَ نہ زانت ءُ بلوچ مارا گوش نہ دارنت مارا بلوچاں ہچ نہ داتگ واجہ درائینت نورخان اے چیزءَ مہ چیر ترا اقوم چے دیگ ءَ انت تو ہمے فکر بکن تو راج ءَ چے دیگ ءَ ئے ۔ ادا قوم ءَ را تو چیزے دات کت کنے وہدے ہمے گپ زرتگ وتی دماغ ءِ پلوءَ بستگ ۔ منی جہد ہمے بوتگ کہ بلوچی زبان دیما بروت ادا مجبوری ایش انت ما پاکستان ءَ نشتگیں ادا لاپ انت ۔

ساجد: یک وشیں آوازیں گشندہ یے ءَ چے چیزءَ پرہیز کنگ لوٹیت آئی ءَ چے آئی ءِ گٹ ءِ کوالٹی حراب مہ بیت؟

نورخان بزنجو: سردیں چیز ءَ چہ گشندہ ءَ دور بوگی انت ۔ چرپی اوں آئی ءِ واستہ شرنہ انت ۔ ترپشیں چیز اوں نہ ورگی انت ۔ باز مردم گشنت وسکی بزاں شراب اوں گٹ ءِ واستہ شرنہ انت ۔ یکرندے منی برات زہگ نادراہ ات من ڈاکٹر وجے لوگ ءَ آورت (کہ مرچی باندا پسنی ءَ نشتگ) برات زہگ ءِ علاج ءَ گڈا من ڈاکٹر صاحب ءَ چہ جست کت شراب گٹ ءِ سرا اثر دور دنت ؟ ۔'' بیٹا ایسی کوئی بات نہیں شراب صرف اور صرف پھیپڑوں کے لئے صحیح نہیں ہے۔'' وہدیکہ شراب پُپانی سرا اثر دوردنت ایشی ءِ مطلب ایش انت کہ گشندہ ءِ واستہ ساہ زورگ دیم ءِ دارگ الم انت ساہ نہ بیت گشندہی نہ بیت بزاں شراب اوں گشندہ ءِ گٹ ءِ واستہ شرنہ انت ۔ وہدیکہ پُپانی سرا اثر دور دنت ، ایشی ءِ مطلب ایش بوت کنت گشندہ زور الّمی زانگ بیت ساہ دراج ءُ دارگ نہ بیت بزاں شراب اوں گشندہی ءَ شرنہ انت ۔ گوکہ من برے برے شراب وراں بلے مہلوک وڑوڑیں بہتام ءُ الزام منی سراجنت تو اوں گندگا ئے اے من

ادں اشکن گادَں۔ خان صاحب بزاں مہدی حسن ءِ یک انٹریوے بی بی سی ءَ شنگ بوتگ ءُ من
اشلکہ دو گھنٹہ سہب ءَ دو گھنٹہ شپ ءَ ریاض کنت ریاض گشند ہی ءُ آواز ءِ مثال ءَ کھادءُ قاتل
ت۔ پدا خان صاحب ءِ وتی گشتا نک انت منا چٹنی باز دوست بیت انچو لتا جی چاول باز پسند
ت، انچو گشنت امب ءِ ورگ ءَ گٹ حراب بیت چاول مہ ورتئ آواز جہل بیت۔

اجد: نور خان تراوتی گشتگیں شعرءُ غزل چہ انداز ءَ دوست بنت؟

ر خان بزنجو: مناوتی جندءِ گشتگیں شعرءُ غزل چک ءِ پیم ءَ دوست انت پرچا کہ تخلیق
ءِ جندوت چک ءِ وڑا انت۔ چیا کہ دوستی یا تخلیق ہمامات زانت کہ چک ئے پیداک کتگ
شاعراں وتی شعر چوں دوست بنت آ چوں شعر تخلیق کنت بقول مرزا صاحب:

آتے ہیں غیب سے یہ مضامین خیال میں
غالب صریر خامہ نوائے سروش ہے

ے درداں، درد مات ءَ پر بنت کہ چک پیداک کنت۔ ماں اے ذہن کہ جوڑ کتگ انت۔ مارا
وہدے مردم کورتیج دینت یا کہ مئے گشتگیں شعراں گوشدارنت ءُ مارا داد دینت مارا معلوم بیت
کجام چک شر رنگیں یا بدرنگیں منا درساں چہ گیش اے سوت دوست بیت:

اگاں تو چہ من دلگران ئے منا مہرم دگہ باز انت

ساجد: نور مہلوک ہے زنگ ءَ جنگ ءَ انت کہ بلوچ گشندہ جوانیں شعر نہ گشگ ءَ انت
مرچاں سک باز سبک ءُ تر پلیں شعر گوشدارگ ءَ دست کپیت تئ حیال اے تک ءَ چے انت؟

نور خان بزنجو: واہہ دراصل ءَ گپ ایش انت ما گوشدارو کانی مارکیٹ ءِ ءُ جنین
آدمانی حیال ہم گور کنگی انت، ڈرائیر ہم مارا گوشدارنت ناھد اہانی تب ہم چارگی انت ورنا ہانی
وتی تب آ کہ مئے افسرانت ءُ واجہ انت کہ ادبی ءُ گرانیں شعر گوشدارگ ءِ شوق ءَ دارنت۔ ایوک
غزلے بگشاں کیسٹ الم فلاپ بیت ظاہر انت منی چکانی لاپ ہے گشند ہی ءَ گوں جڑاتگ۔
من ایم اے کتگ مئے بانکیں گہار زبیدہ جلال کہ تعلیم ءِ مستریں وزیر انت آئی ءِ گپ ءَ کس گوش

نہ داریت۔ من 1999 ءَ ٹیچر اتاں بلے ما کشگ بوتاں۔ ظاہریں من مارکیٹ ءِ تہا چیزے
گشاں دگہ اوں ادبی شعر گشگ مئے کرءَ جوانیں شاعر ہم دست کپیت چو کہ واجہ مبارک قاضی
انت، منیر مومن، ممتاز یوسف، مراد ساحر، سید ہاشمی، عطا شاد، زبیر مختار میر عمر میر ءُ دگہ بازینانی
شعر من گشتگ انت من ہے فہماں منی گوشدارو ک چہ من الم وش بنت۔ منی کرءَ مستریں جنجال
ہے بوتگ ڈیلراں ہے گپ مارا مدام گشتگ تو ایوکا غزل گشئے ہمیشا ماتئ کیسٹ ءَ نہ کناں۔
مارکیٹ ءِ ویلیو ءُ ڈیمانڈ ہم چارگ لوٹیت۔ تو انڈیا ءَ بچار ”چولی کے پیچھے کیا ہے“ ہر کس زانت ءُ
سرپد انت بلے چینگس ٹاپ انت۔ ما ہم مجبوری ءُ لاچاری ءِ آماچیں۔ پدا دومی ظلم مستریں
بلوچی ءِ ایش انت مئے کرءَ فلم انڈسٹری نیست۔ انچو کہ انڈیا ءَ جاوید اختر فلم ءِ موڈ ءَ گانا جوڑ
کنت بلوچی ءَ جوانیں شعر پر بندگ بوگ ءَ انت، بلے تنگہ قاضی صاحب ءِ زئی ءُ دگہ جوانیں
شاعر نہ مرتگ انت ءُ بلوچی شاعری دیم ءَ اوں زندگ انت ءُ شرّیں شاعری اوں بوہگ ءَ انت
۔ بلوچی شاعری دیم ءَ ہم زندگ مانیت امیت ہے کنگ بہ بیت جوانیں شعر تخلیق بیت، بلے
کسے گوش بداریت۔ ما کہ غزل گشیں ہے گشنت کہ اے دَ سردیں چیز گشیت۔ سوت جناں
گشنت کہ اے لے لڈ و لاڑ و جنگ ءَ انت۔
واجہ فیض احمد فیض گشیت:

دنیا نے تیری یاد سے بیگانہ کردیا
تجھ سے بھی دل فریب ہیں غم روزگار کے

ساجد: شمے اگاں کیسٹانی ریکارڈ ءَ بچارے تو قاضی مبارک ءِ شعر گیشاں چہ گیش گشتگ
انت۔ قاضی ءِ شعرانی تہا کجام چیز است انت کہ تراچوں اثر مند ئے کتگ؟

نور خان بزنجو: اے سوال باز جوانیں سوالے منی کوچنگ قاضی صاحب ءِ کرءَ
بوتگ۔
بلے ہما ٹائم ءَ من سور اوں نہ کتگ من بندات کتگ موسیقی ءِ (Basically) قاضی صاحب

ءَ من وَ ہمے گشاں منا رودیختگ ءَ، سرءُ سوج ءَ کتگ منی ہمراہ داری ءَ کتگ ءُ دلبڈی ءُ ھیل کنگ ءِ سکین ءَ داتگ۔ As a Qamber Qazi من منیر مومن ءُ آ دگہ شاعرانی شعر ہم گشتگ انت۔ قاضی صاحب ءَ رابہہ من اے نہ گشتگ کہ تو منا شعرے بدے منا کہ آ ہر وہد دو چار کپتگ تو ہمے گشتگ ءَ بیٹا بزورا ے شعرءَ قاضی صاحب ءِ چک قمبر قاضی ءَ گشتگ لوگ ءَ چے پت ءِ شعرے آورتگ انت منا داتگ انت۔

اگاں تو چہ من دلگران ءَ منا مہرم دگہ باز انت

1996 گو لیمارءَ سعید ٹیٹل ءِ سورءَ آئی ءِ میلوڈی ہمودا جوڑ بوت اے شعرءِ کپے واجہ فرید ءِ داتگیں طرزءُ میلوڈی ءُ کپے قاضی صاحب ءِ شاعری ءِ گپ جنگ اینچو ارزانیں گپے نہ انت۔ قاضی صاحب ءِ شعرءِ کجام چیزاں بچارءَ آئی ءِ لچہ ءُ آئی ءِ دستونک بے مثال انت۔ آئی ءِ دستونک ءُ آئی ءِ وزن ءُ آئی ءِ تصورءُ گیشتر آئی ءِ فکرءُ خیال ءُ آئی ءِ Concept ہرچ حوالہ ءَ قاضی صاحب ءِ شاعری خوبصورت ءُ ڈولدارءُ جتا جتائیں چیز گندگ ءَ کیت۔ منی جند ءِ ذات ءَ قاضی صاحب ءِ یک چیزے من ءَ سک دوست بیت ءُ ستا کرزیت مقطع ءِ تہا بزاں گڈی بنداں وتی نام ءَ انچوش کاریت مردم ءِ طبعیت وش بیت کدی وتارا واجہ ءِ حدرءِ پیم ءَ سفید پوش انت دوام لوٹیت

ساجد: نورخان گشند ہی ءِ واستہ وش گٹی ءُ وش آواز بوہگ لوٹیت یا موسیقی ءِ باروا ز انکار بوہگ؟

نور خان بزنجو: گشند ہی ءِ واستہ نیچرلی اللہ تعالیٰ ءَ انسان پہ یک کارے ءِ واستہ اے دنیا ءَ دیم دئیگ بوتگ انت ءُ ادا بچار ہرکس وتی کارءَ کنگ ءَ انت۔ بچار لہتیں مردم سازندہ انت، لہتیں ناھدا جوڑ بیت ءُ لہتین ءِ کار درزی گری انت ءُ لہتیں موچی انت۔ وہدیکہ انسان خالق جوڈ بیت۔ تخلیق کنت شاعر تیار بیت شاعری کنت۔ لہتیں زور شاعری کنت۔ شاعری کنگ نہ بیت شاعری بیت۔ ہمے وڑا گلوکاری کنگ نہ بیت زور بیت۔ اللہ تعالیٰ خداداد

صلاحیت دِنت پدا موسیقی ہیل کنت موسیقی ءِ واستہ جوانیں استادے لوٹیت لہتیں مردم ءِ گٹ پیدائشی وش بیت لہتیں رندءَ ہما موسیقی ءِ وڑءُ ڈولانی بزاں رہندانی سرا کار کنت۔ جوانیں رہبرے اے پڑءَ پکار بیت اے اوں زلوری نہ انت۔ تو وش گُٹئے بُو۔ انڈیا ءِ تہا موسیقی انسٹی ٹیوٹ ءُ بلا بلا ہیں ادارہ است انت او داتئی آواز ءِ کوالٹی برزءُ جہل، رنگ ءُ دروشم ءَ ابید دم کشگ ءَ ہم پیش دارنت یک رندے منی بلوچی ءِ نامی ئیں گشندہ استاد عبدالعزیز گوں ما کراچی ءَ گندءُ نندے بوت منا ہمے گشت ءَ بیٹا تو اے پرہیزءَ بکن تو اے وڑ بکن تو آ وڑ بکن۔ من گشت وتی استادءَ چہ جست کناں۔ منا چے کنگ لوٹیت۔ کجام ہم علم ءُ ہنر ھیل کنو کیں مردم سرجم ءَ آئی ءَ ھیل نہ کنت۔ ہرکس ہمے گپ ءَ بجنت ءُ بہ نندیت کہ من (Complete) بزاں مکمل ءُ سرجم اوں بزاں آسک پشت ءَ پیش کپیت۔ واجہ عبدالعزیز ءَ ہمے گندءُ نندءَ ہمے درائیت بیٹا منا چل سال انت کہ ہمے آواز ءِ جوان ءُ شر کنگ ءِ جہدءَ دزگٹ اوں من کدی اے نہ گشاں اے راگ کجام انت اے راگ اے وڑ بیت بنگیج ءَ مردم ءَ را موسیقی ہیل کنگ لوٹیت پدا ہما حساب ءَ آواز ءِ ردءُ ہم جوڑ بیت محنت بکنت ءُ مدام ریاض بکنت سرانی سرا سوت بجنت آواز برز ہم بیت جہل ہم وہدیکہ آ مسلسل ہمے عمل ءِ تہا بیت آ پہ وت راہے اڈ کنت۔

ساجد: یک گشند ہے ءِ واستہ چینچو زلوری انت وہد ءِ ہمرائی ءَ آواز ءِ کوالٹی ءِ تہا فرق آ ہگ لازمی انت؟

نور خان بزنجو: اے لازمی انت بلے فرق وہدے ہمرائی ءَ گوں الم کیت لتاجی ءِ آواز ءَ گوشدار، لتاجی ءِ آواز روچ پہ روچ وش تر بوگ ءَ انت۔ پورہ دتکیں آوازے لتاجی ءِ آواز ءَ انگت گیشتر جدت ماں بوگ ءَ انت۔ سافٹ ءُ مدام نرمیں ہم آ ہر وڑ لوٹیت ہما وڑ وتی آواز ءَ کارمرز کنت۔ دگہ گپے اوں کجام ازمگر فنکار، ھدا ایتکارءُ گشند ہے ءَ مشن ءَ گون انت دیم روگ ءَ انت۔ آئی ءَ خوب سے خوب ترءِ تلاش بوہگ لوٹیت۔ منی ذہن ءِ تو کا (Changes) آرگ لوٹیت مرچی دگہ آوازے باندا دگہ آوازے آ الم ڈولداری ءُ شری

ءِدمب ءَ بہ تچیت کجام ازمگر یک تہرے ءِسرامہ نندءُ یک ڈول ءَ مہ گشیت ۔ بندات ءُ گڈی فن یک مہ بیت رفیع صاحب ءَ بچار 1945 ءَ سوتانی گوشدارءُ 1980 ءِ ریکارڈان ئے اش بکن ۔

ساجد: تواگاں نورخان گشند ہے مہ بوتین ئے گڈا چی یے بوتگ اتئے؟

نور خان بزنجو: خدابزانت من چے بوتگ اتوں ۔گیشاں چہ گیشاں ڈاکٹرے ۔ کراچی ءَ اردو سائنس کالج ءَ منی ایڈمیشن بوتگ ات ۔ لیب ءُ گوازی ءِ Base ءَ ڈاکٹر انور جمال صاحب کہ گوادرءَ نندوک انت کدی کدی ماہتا کاں شعرے پہ وانگ ءَ گندگ ءَ کاینت منا انور جمال ءَ گشت تو اسپورٹس Base ءَ آہگائے ، چو مہ بیت منی حق ءَ بجن ئے ۔ آ اوں بلوچے ات ۔ یونس حسین انوں بلوچی ءِ جوانیں آزمانکارے زانگ بیت آ اوں کراچی ءَ اردو سائنس کالج ءِ وانگ ءَ ات کہ من ڈاکٹر انور جمال صاحب ءِ اے گپ اشکت انت منی دل ءَ ڈاکٹری ءِ حب ءُ وا ہگ نزورتر بوتنت ۔

ساجد: نورخان ترا بلوچی گشند ہانی تہا کئی آواز دوست بیت؟

نور خان بزنجو: مناوتی جندءِ آواز سک دوست بیت ۔ من درساں گوشداراں ۔ دل ءَ پہ واجہ ءَ بدی ماں نیست ۔ باز وش وشیں آواز است ، چو کہ اُستاد عبدالعزیز بلوچ ، نور محمد نورل ، عارف بلوچ ۔ رحیم بلوچ ہم بلوچی ءِ گشند ہے بوتگ وہدے آئی ءَ موہ رست آئی ءَ رفیع صاحب ءِ آواز ءِ پیم ءَ سوت ئے گشت ۔ مئے بلوچاں ہے گشت اے واجہ رفیع ءِ پیم ءَ گشگا انت ۔ شر نہ کنگ ءَ انت ، بلے ماردوءَ رفیع صاحب ءَ گوشداریں ، ستاءُ تو سیپ کناں ۔ ہر کس ءَ پہ بلوچی ءَ جتگ من آہانی آوازانی قدرءَ کناں ۔

ساجد: نورخان تو وہدے وتی جندءِ گشتگیں شعراں گوشدارئے چے مارئے؟

نور خان بزنجو: اسٹوڈیو ریکارڈنگ ءَ چہ پد من وتی سوتاں گوشداراں کہ باریں کجام جاگہ ءَ کجام بنداں ردی ءُ نزوری ءُ کمی است یا نیست ، وتی گشگ ءِ انداز ءَ چاراں موسیقی

چارتگ ۔ وتی ڈائریکٹر صاحب ءِ سرءُ سوج چارتگ انت اگاں کجام جاگہے ءَ ردی ءُ نزوری یا کمی یے است انت ماہے جہد کناں دیمتر ءَ مہ بنت اگاں منی گو ماردی سرزد بوتگ من بزاں سک بژنیگ باں ۔

(الے)من دل بتگ پہ مہرنگ ءَ

امل ءُ کیگد ءُ ہنگ ءَ

جی آر ملا صاحب ءَ چہ من جست کت واجہ ہنگ ءِ معنیٰ ءُ مطلب چے انت گشت ئے دوست ءُ کیگد ءُ معشوقہ بلے لبز ہنگ انت ، ہنگ نہ انت ۔ اگاں مار دشعرءُ سوت بگشیں رندا مئے چکت نماسگ گڑاسگ پچنک کاینت اشکنت ئے انچکیں بلاھیں (Mistake)

بوتگ ءُ رندا من ءَ آئی ءَ گشت کہ ایشی ءِ مانا ایش انت من گشت کہ قافیہ پرشت ہنگ ءَ ، رنگ ءَ ، ءُ چنگ ءَ ، رندا اُستاد غلام رسول بمپوری ءَ کہ من آئی ءِ باز دہن گشتگ چو کہ "ہزار بہشت بہا پہ گُل ءِ گلابیں چم" "مناں تئی چماں من بچے نیاں گوں دل ءِ دیدگاں من ءَ گند" شاعری اوں واجہ ءِ وتی انت ۔ ءُ دہن اوں واجہ ءِ وتی انت ۔ من گشت کہ واجہ تو ناراض ناراض گندگ آہگ ءَ ئے ؟ من ءَ گشیت کہ من ترا دہن حراب کنگ ءِ واستہ نداتگ ۔ من ءَ گشیت تو اے شعر ءِ تہا (Mistake) چیا آرتگ من گشت کہ من جی آر صاحب ءِ جندءَ جست کتگ آئی ءِ مقام ءَ چہ جہل اتگ اوں ، منی ہمراہ فلانی فلانی بوتگ انت کہ آ منی شاہد انت بائد انت جی آر ملّا تو قافیہ ءِ غلطی ءَ مکنت ۔ من ءَ گشیت کہ قافیہ پرشتگ من گشت بلکل پرشتگ ، ہنگ ءَ ، رَنگ ءَ ، ہِنگ ءَ ، عجیب لگت ءَ انت ہمدا چہ مردم محسوس کنت غلطی مہ بیت ۔ ہے واستہ ما کیسٹاں گوشداریں ، کسے اشکنت یا گندیت کہ وتی گوشدارگ ءَ ایں آباریں چی (feel) کنت بلے مئے (feelings) ہمیش انت مئے غلطی تو نیست انت ، ریکارڈسٹ ، سنگر ءِ جندے ، ردہم یا آ دگہ سازانی ۔۔۔

ساجد: نورخان اے زندمان ءَ تو چے وڑ گندگ لوٹ ئے؟

نور خان بزنجو: زندمان ءِتہا مہر ءُ محبت بہ بیت دوستی بہ بیت مہر ءُ دوستی ءَ پدنز یکی بہ بیت اِشی ءَ چہ ابید دوی مدد ءُ کمک ءَ بکنت ۔ یکے دومی ءَ مجہ بیارنت مردم ءَ را عزت ہم بدئے۔ امن ءُ ایمنی ءِ واستہ کار بہ بیت زندگی ایک بار ملتی ہے۔ وہدیکہ زندمان یکبرے دست ءَ بہ کپیت بائدیں دوستی ءُ مہر ءِ گوما سرجم بہ بیت من تاں تیوگیں دنیا ءُ زندمان ءِ واہش ہمیش انت۔ یک رندے من یکے ءَ سوال کتگ ات کہ بلوچی موسیقی ءُ ساز ءُ زیمل کدی دیروئی کنت۔ من اے پسودات بلوچی موسیقی ءُ ساز ءُ زیمل ہماوہد ءَ دیروئی ءِ کمسر اں چہ،ا دیماروت وہدے بلوچ جنین آدم گدد و چک ءِ وہداں غزل ءُ دستونک گوشدارنت۔ ساز بدل انت ڈیمانڈ ءُ لوٹ بدل انت۔

ساجد: زندگوازینگ ءِ واستہ موسیقی ءِ گوشدارگ لازمی انت؟۔

نور خان بزنجو: اوَ موسیقی ءِ گوشدارگ لازمی انت۔ وہدے کہ دل ڈریک ڈریک ۔۔۔کنت دل سُریت ڈریک ۔۔۔ کنگ ءَ لگیت، من وَ ہے فہماں دل ءِ ڈریک ڈریک موسیقی ءِ جند انت۔ وہدے کہ دل ءِ ڈریک ڈریک بند بیت انسان نہ مانیت۔ اسلام ءِ توک ءَ ہے کشگ بیت موسیقی جائز نہ انت۔ انوں کہ مُلّا بانگ دئینت اے راگ بیروی ءِ توک ءَ انت ۔ زانتکار موسیقی ءِ اہمیت ءُ نفاں زانت ءُ معاشرہ ءِ تہا زندگوازینگی انت معاشرہ کہ تنگ بیت۔ ذہن ہم تنگ بیت۔ انسان چہ معاشرہ ءَ ودی بیت ءُ معاشرہ چہ انسان ءَ تواگاں گشئے کہ زندگ بوہگی نہ انت۔ وتاراپا ہو بدئے بلّے دل ءِ دھڑکن سُرگ بند بیت۔ حرکت بند بیت داں وہدے تو زندگ ئے موسیقی جسم ءُ ڈیل ءُ زرد ءِ تہا بجگا انت ماوت وتی چک ءَ واہیت ءُ چُک ٹپیت ہے ٹپگ ءَ چہ واب کپیت۔ من وَ ہے گشاں کہ موسیقی انچو زند ءِ واستہ ضروری انت۔ انچو ساہ پہ انسان ءَ۔

ساجد: نورخان استیں دور ءَ ترا بلوچی موسیقی ءِ (Quality) چے پیم گندگ ءَ کئیت ۔

نور خان بزنجو: QUality ءِ تہاتئ مول ءُ مراد چی انت What Mean

Your Qualuty یک حساب ءَ اوشتگ وَ جوانیں چیزے نہ انت۔ چیا کہ بلوچی موسیقی ءِ رنگ انگت ءَ دگہ کس ءَ گوں نہ انت۔ ملاّ کمالان، ملاّ صالح محمد، دگہ دگہ بلوچ شاعر ءُ پہلواناں اے واجہاں واقیاتی شعر کشتگ انت۔ ئے ئے شپ اے واقیاتی شعرانی سرا روچ کتگ انت۔ اے اوں وتی رنگ ءَ زندگ انت۔ بلے نوں وہد ءُ دور بدل بوتگ انت۔ نوں مردم کسانیں کسانیں شعر ءُ سوت گوشدارگ ءِ شوقین انت۔ یک رندے من یکّے ءَ سوال کتگ ات کہ بلوچی موسیقی ءَ ساز ءُ زیمل کدی دیروئی کنت۔ من ئے پسّو دات بلوچی موسقی ءِ ساز ءُ زیمل ہماوہداں دیروئی ءِ کمسر اں چہ ہما دیماروت وہدے بلوچ جنین آدم گد دو چک ءِ وہداں غزل گوشبدارانت۔ ساز بدلنت ءُ ڈیمانڈ ءُ لوٹ ہم بدلنت۔

ساجد: نورخان بلوچی ساز گوں فارسی سازاں چہ اندازگ ءَ نزیکی کنت؟

نور خان بزنجو: منی کسانیں علم ہے گشیت فارسی گوں بلوچی ءَ نزیکی نہ کنت بلے عربی ءُ فارسی یک ءُ دومی ءِ سیاد ءُ وارثی کنت گوں۔ بیرو، بیروی راگ انت تو (Spicialy) آہانی ثقافت، کلچر، سماج ءِ گوماں نزیکی کنت۔ ءُ بیرو عرب گشیت ءُ فارسی ہم گشت۔ بلوچی موسیقی تقریباً اسپینش (Spinsh) ءَ گوں کے نزیکی ءُ سیادی وارثی کنت گوں۔

ساجد: نورخان زہیروک ءِ چینچو تہر انت؟

نور خان بزنجو: بائدیں شما جست بکنیں زہیروک چی ئیت؟ زہیروک زہیر زورنت یات کیت، ترانگ نندگ ءَ نیلنت ءُ آئی ءِ جتا جتائیں قسم ءُ رنگ انت ساربانی زہیروک، موتکی زہیروک یا تانی زہیروک۔

ساجد: نور، زہیروک ءَ دگہ چے ساز در کیت؟

نور خان بزنجو: زہیروک من ہے گشاں بلوچی ءِ کوہنیں چیزئیت۔ اشرف درا بلوچی یک قسمے ءِ راگے۔ اے مئے ثقافت ءُ کلچر ہمیش انت مارا دگہ ایمن، کلیان ءُ دگہ ہچ قسمیں

چیزے نیست۔ مئے ایمن، کلیان بلوچی ءُ گشگ بیت زر کنگی، ایشی ءَ چہ راگ در نئیت۔

ساجد: زہیروک بزاں اشرف دراءِ زہیروک جنترءِ بن ءِ زہیروک، سار بانی زہیروک زر کنگی زہیروک ہارمونیم یا باجاءِ سرا جنگ بنت؟

نور خان بزنجو: الم جنگ بنت سازاست شعراوں بیت۔ بینجوءِ سرا ہم گشگ بنت یا سروزءِ سرا گشگ بنت یا باجاءِ سرا ہم گشگ بنت۔ باجاءَ اوں سُر مان، حالانکہ باجا قائم سُرے، ءُ باجاءَ پچ کن بجن۔ سروز وت تارے کدی جہل بیت ءُ برے برز بیت۔ تو آئی ءَ ما سُرءِ سرا کاریں۔ ہوں، آں، ہوں۔۔۔۔۔۔۔۔

ساجد: شما کدی غزل بلوچی زہیروکاں گوں جتگ؟

نور خان بزنجو: غزل گوں بلوچی زہیروکاں نہ گشتگ چیا کہ منی کدءُ بالادتئ وہدی آ کدءَ رستگ ءُ منی آوازءِ کوالٹی آنہ انت کہ آ بہ بیت ہما کہ ڈیمانڈ انت زہیرونک ءِ کوشست کتگ کہ بگشاں۔ مئے ردوم زہیروک ءِ سرا نہ بوتگ مادگہ تہرہیل کتگ انت ما جہد کنگا ئیں کہ اے پڑءَ بزاں زہیروک ءِ پڑءَ وتی پادءَ اِیر بکناں۔ استاد سبزل سامگی ءَ زہیروک ءِ پڑءَ نام کش اتگ آئی ءَ درکسانی ءَ زہیروک گشگ ہیل کتگ۔ زہیروک ءِ پڑءَ منا استاد سبزل سامگی ءِ آوازءُ انداز باز دوست بنت ءُ اے گپءَ تچک کنگ لوٹاں بلوچی ءِ آوازءِ کوالٹی ہمیش انت اگاں من زہیروک ءِ سرا چیزے گشتگ گڈا تچ ءِ پیم ءَ۔

ساجد: اشرف درا، ملاموسیٰ، ملا کمالان، رمی، فیض محمد ءُ قادک ءِ رنگ ءَ شما بلوچی ءِ شعراں زگریں طرزاں پرچی نہ گشئے؟

نور خان بزنجو: سوال پداادا اے چست بیت گڈا آپر چا مئے وڑا گشگ ءَ نہ انت۔ آدگہ وہدے بوتگ آئی ءَ ماءُ شما گوستگیں دورءُ باریگ گشیں۔ آہانی وتی رنگے، وتی ہنگے، وتی ڈولے وتی پیم ءِ آسانی ساز دمبرگ سروزءَ مئے باجا بینجو تبلہ ءُ دگر بگرءُ بدار۔ اگاں آہانی چیزے ماگشت بکتیں پمئے واستہ اعزازءَ چہ کمتریں گپے نہ ات۔ آ وَ بے تاجیں بادشاہ بوتگ انت

آہانی رنگ بلوچی انت آہانی انداز بلوچی انت تو انچیں سوالے کتگ کہ ما وَ آہانی پادانی چیرءِ حاکاں ما آہانی کستراں، ما ہندی موسیقی وتگ۔ بلوچی جنگ ءِ کوشش ءَ ایں آہانی توک ءَ خداداد صلاحت بوتگ انت یا است انت، پہ بلوچی زبان ءُ لبزانک ءَ اگاں مرچی ما چیزے ہیل نہ کتگ ایشی ءِ بنیادی گپ ادا کیت اوشتیت مئے کرءَ اکیڈمی نیست نہ حکومت ءَ اے وڑیں شوق است کوئٹہ ءَ کجام ہم بلوچی سنگرے ءِ سرا بہ کپیت کوئٹہ ٹی وی اسٹیشن ءِ بلوچی ءِ پروڈیوسر واجہ نواز مگسی صاحب برے برے بلوچی کوہنیں طرزءُ تہراں ہیل کنگ ءُ جنگ پر مائیت۔ بگندے دیمترءَ بلوچی گشندہ اے پڑءَ دیما بیارنت۔

ساجد: گشندہی شمے لاپ انت بلے حکومت شمارا چے دیگ ءَ انت؟

نور خان بزنجو: ما اگاں جرمنی بزاں یورپ ءُ امریکہ ءِ گشندہ ءُ ازمگر بوتیناں گڈا درساں چہ سیرتریں مردم زانگ بوتگ اتاں۔ آہاناں تنخواہ، الاؤنس ءُ اگاں کجام کیسٹے سوبین بوت گڈا ریکارڈ زر گرنت۔ اے ہما ملک انت وتی ءَ زوراں دگراں ٹن ءَ دور دینت۔ ادا مئے سرا یک قومے مسلط انت آئی ءِ نام پنجابی انت اے واجہ وتی کارءَ کنت بلے مئے نامی ئیں بلوچ ءُ بلوچی ءِ اے ملک ءَ چے بستارءُ چے قدر، انچو کہ شمارا معلوم انت من دبئی ءَ پروگرام کت واتر بوتوں کراچی ایئرپورٹ ءَ ایمیگریشن والہاں مناسک باز تنگ کت۔ ''بلوچ دبئی سے کیا لائے ہو'' بلے اے ترءُ تاباں منا ایوکا وتی باجا گوں ات ''جناب یہ باجا ہے بجانے کا ہے، سر میں ایک سنگر ہوں اور بلوچی گانا گاتا ہوں'' آئی ءَ درائینت ''بلوچ کو اس سے کیا تعلق؟ بلوچ تو ہر وقت سامان کا انبار لاتا ہے'' اے گپ ءِ اشکنگ ءَ منی دماغ ءِ تار سراتنت۔ ایشی ءَ چہ اے مطلب مارادیم ءِ روگ ہچ صورت ءَ نیلنت۔ شما وَ ہرچی بکنے اللہ وَ است انت، پاکستان بیت نہ بیت بلے اللہ تعالیٰ وَ است انت۔ وت گشتت خداداد مملکت ءَ بنائیتگ قائداعظم صاحب ءَ برے ڈاکٹر مظفر صاحب ءَ راکشتت۔ پدا اے ملک ءَ انچیں مردم کش انت کہ آوت مسیحا انت۔ اے ملک ءَ دگہ تو چے دلما نگ بئے انچو گشتئیں دگہ راہے است مس باندا بگندئے

کی بورڈے اتک ،اگاں کسے ءَ منءَ آفرئت ۔گشتت کہ ہنر مندیں مردم لاپ ءَ نہ کپیت تعلیم یافتہ کپیت ۔ہنر مند لتاں ۔خضدارءَ منءَ سنکتاں برتگ بازارءَ سنکتاں مردے پیشداشت پکوڑہ پچگ ءَ ات ۔گشت ئے کہ ایشی ءَ ٹرپل ایم ۔اے (Triple M.A) کتگ ۔اے ملک ءَ چی حیرلوٹ ئے واجہ ڈاکٹر بشیر بدر گشیت:

بہتا ہوا پانی ہے خود راہ بنا ئے گا

تچوکیں آپ راہے الم در گیج ایت۔

ساجد: نورخان! گشندہءِ لبزانکی سیادی چے اندازگ لوٹیت آیا گشندہ ءَ را شاعرے بوہگ الّمی انت۔؟

نور خان بزنجو: بالکل لازمی انت۔گشندہ شاعری ءَ سرپدمہ بیت ءُ قافیہ شاعری ءِ جان انت۔شاعری کنگ بازگرانیں گپے شاعری زلوری نہ انت بگندے شاعری ءِ فہمگ آئی ءِ گرانی، وزن شریں فکر لازمی انت۔آ شاعری ءَ گوں انصاف بکنت ۔دو قسمیں شاعری بیت یکے المیہ شاعری دومی رزمیہ دوئینانی شعرانی گشگ ءِ وتی وتی اسٹائل بنت۔ بزاں گشندہ ءَ شاعری ءَ گوں کمٹمنٹ سک باز ضروری انت۔

ساجد: نورخان یک نزوریں تخلیقے پہ لبزانک ءَ نقصان انت انچو کہ نزور ءُ بے رہبندیں شعر موسیقی ءِ واستہ چہ پیمیں نقصان ءَ چہ سربار کنت؟

نور خان بزنجو: پہ زبان ءَ بے رہبندیں ءُ بے بندریں شعر باز نقصان بار کنت پدا یک دردیں رواجے جوڑ بیت۔قوم ءَ اوں تاوان رسیت۔ یک سرپدیں گشندہے ءَ بائدیں نزوریں ءُ ترپلیں شعراں ہجبر ءُ ہچ وڑا مہ گشیت۔

ساجد: انوں بلوچی ءِ موسیقی ہندی موسیقی ءِ پیم ءَ کورس مان کنگ بوہگ ءَ انت کورس ءِ باروا تئی چے حیال انت؟

نور خان بزنجو: کورس ءِ مانا جواب دیگ ہرچ زبان ءِ تہا است انت مئے اوں کرءَ

جوابی تہر است انت ۔ بائدیں ماراتہرانی تہا وتاراگیشاں چہ گیش ہمگرنچ کنگی انت۔انسان ءِ خواہشات ءِ سرچست کنت ءُ شوق جوڑ بیت۔ پنجابی، فارسی، انگریزی ءُ دگہ چارگ نہ بنت وتی رنگ ءِ مٹ نیست بلے آمارا گیشتر ایڈوانسیں زبان انت۔

ساجد: دری زبانانی تہا زالبول گشندہ باز انت مئے گل جان، شریفہ سوتی، شراتون بزاں شرک ءَ ابیدانوں دگہ جنین آدمیں گشندہ پیدا ک نہ بوگ ءَ انت۔

نور خان بزنجو: شارا معلوم انت حمل ءُ ماہ گنج ءِ فلم جوڑ کنگ بوت بلے حمل ءُ ماہ گنج ءِ فلم ہے داستہ بند کنگ بوت آئی ءِ تہا بلوچ زالبول پیش وارگ بوتگ اتنت۔ وہدیکہ حمل ءُ ماہ گنج زندگ اتنت، عشق ءُ عاشقی قصہ جوڑ بوگ ءَ ات۔ ہما دورءَ آہانی سرا ہچ گشگ نہ بوت۔ نہ زاناں چیا نوں کہ فلم جوڑ بیوت گشاں حراب انت بے پردگ انت کوئٹہ ءَ مئے گہار ٹی وی ءُ ریڈیو ءَ کارءَ انت آہانی سرا کس پابندی نہ جنت قوم دیم ءَ روت آئی ءِ دودر بیدگ دیم ءَ رونت زبان دیمروئی کنت مئے گہار زبیدہ جلال بلوچ چہ تربت مندءَ جاہ منند انت۔ آفیڈرل ایجوکیشن ءِ منسٹر انت ۔زبیدہ جلال دیم ءَ کیت عیب نہ انت گشندہی پہ جنین آدم ءَ شر نہ انت۔ جوانیں گپے نہ انت ۔اللہ بکنت انچیں روچے بیت مئے جنیادم مئے غزل ءَ سرپد بہ بنت۔

ساجد: گڈسرا وتی راج ءَ چے کلوہ دیگ لوٹئے؟

نور خان بزنجو: ماوتی راج ءَ اے پیغام ءَ دیگ لوٹاں کہ مہر ءُ محبت ءَ وتی زندءَ بگوازین ات، زندگی گوں مہر ءُ محبت ءَ گوزیت ،زندگی مہر ءُ محبت ءِ تیاکی ءِ نام انت، وتی چکاں بوانین ئے ،وتی چکاں چاگرد ءُ دنیاءِ تیزیں رواج ءَ گوں ہم رواج بکنے۔(Spicialy) وتی جنکیں چکاں بوانین ات دانکہ مارا دنیا اوں بزانت کہ ما زندگیں قومے آں۔ مئے نام بلوچ ایں مئے بچکاں ہم وتنگ مئے جنک ہم وانگ ءَ انت ما ہم وتنگ مارا وتارا ساز ثقافت رنگ است بقول مراد ساحر ءُ ءَ

اے بلوچاں اتحاد پہ وشیں روچاں اتحاد

☆☆☆

پُرشتگاں کانچ ءِ منگلی

چاپ جنان انت ہتلی

سبزیں چنال ءِ ساہگ ءَ

باریں کئے ءَ را یاد کنت

دلبر ءِ واب ءَ پاد کنت

نشتگ کپوتے جنگلی

موسم ءِ رنگ ءَ ٹہل کنت

شلیں مچاچاں جہل کنت

بیگہاں چماں کنجلی

شاعریں پگر ءَ ہوش کنت

نشتگ ءُ بنگاں نوش کنت

سموءَ دیستہ توکلی

پشک ءُ گشان ءَ میل کنت

بیگہ ءَ باگ ءَ سیل کنت

گندیت زبیرءَ اُردلی

☆

کوش گُریتیں وشبوہاناں تئی غماں ناڈراہ کتگ

تو وتارا زندگی باریں کجا بیگْواہ کتگ

☆

مرتگیں واہگانی ارمان ئے

زندگی تو منارا چے زانئے

نئے سچئے نیکہ روک بئے مرچاں

دل منی کئی غمانی ہرجان ئے

مکتب ءَ راز ءِ ہم سبق منی

چیزے من زاناں چیزے تو زانئے

مہر ءِ مٹ ءُ بدل ادا نہ رسیت

دل منی انگت ءَ تو نادان ئے

میر تئی نیاد ءَ چے بہ زانت دنیا

تو چو انسان ءِ مہر ءَ ارزان ئے

☆

دلءِ ماہکانیں تو پرچا نیائے
اے موسم جوانیں پرچا نیائے

اے میتگ تئیگ انت اے روچ تئی سریگ انت
پدا ہور رچانیں تو پرچا نیائے

تئی تاسیں بدن مئے شرابیں حیالءِ
وڑے سر رچانیں تو پرچا نیائے

تو بانور بات ئے من سالونک باتاں
حدا مہربانیں تو پرچا نیائے

تو ہندءِ ءُ سندھءِ مرد جانءِ شوہاز
مئے ملک مکرانیں تو پرچا نیائے

☆

دلبر خماری رنگے اناری
حالاں تئی آں قاصد نیاری
دزگہار عشقءِ حیران ترسی
مرچاں نئے مئے حالءِ نہ پرسی

بانک ترا پہ من چوں نہ رنجاں
ارسانی ٹرونگل چماں چہ درنجاں
بروانءُ چماں لنٹاں شراب ریچ
مہر تنکیں زلفاں مہ شنگ پیچ

بازارءُ دمکاں کشکءِ گرفتار
ارشاد کتگ چوں عشقءِ گرفتار

☆

من دل بستگ پہ مہرنگ ءَ
امل ءُ کیگد ءُ ہنگ ءَ

وتی ہوش ءَ شموش ئے تو
اگاں گندئے کج ءِ رنگ ءَ

ہما پیم ءَ کمان میانیں
گشئے چو فیھک ءِ چنگ ءَ

ہے عشق ءِ سرءُ بہتاں
مدام گپتگ منا جنگ ءَ

گشیت ملا مدام دیم ءَ
نہ جنت پشت ءَ کسی زنگ ءَ

کوش تئی مہپر ءِ مسکانی بہار انت
کیف تئی قدحیں چمانی خمار انت

روچ مجاں گپتگ ءُ ماہ ءَ را گباراں
میم نہ بیت ہچ من کجا دوست بہ چاراں
تو گون نئے زند ءِ ہمک رنگ تہار انت

حسن تئی بیگہ ءِ جان کشگ ءِ نام انت
بام تئی سُہریں انارکانی غلام انت
سنج تئی گُران گوریں جیگی ءِ ہار انت

رنگ چو انجیر ءَ جوانی چو گلاب ءَ
گُرام کنئے چول جنئے مشل ءِ شراب ءَ
بلبل ءِ الہانیں کپوتانی توار انت

تہنائیں شپے ٹرانگءُ پگرءُ خیالیں
تو بیا کہ منی انشپی زندءِ سوالیں

تیر یے بے توارءُ لگ ات مئے دلءَ را
اے زاناں منی دوستیءِ دستءِ کمالیں

مہرنگیں حسینہ یک ماہے زمینءَ
تئی نیمگءَ چار یت کجام کاڑءِ مجالیں

منی دوست سلامت دنیا گشئے جنت
اے مہرءِ پڑیں واہگءُ عشقءِ کمالیں

ظاہر نئیں پتوں زندگ نہ انت مجنوں
مئے عشق میار ظاہرءُ زندءَ مثالیں

طرز ـــــ نور خان بزنجو

منتاں تئی چماں من بچے نیاں
گوں دلءِ دیدگاں منا گند

نازءُ مڑاہاں یل دئے دگہ
بیا ساہتے ادا نند

نامہریں وہدے من نیاں
تو منی جندئے من تئی جند

زاتءُ زریاتءِ گپءَ مہ کن
مہ کن لاشارؔ وتءَ منا رِند

دستءَ بہ دئے دستءَ رہگوزئے
ڈروگیں راہدارءُ رہندءَ سند

طرز ـــــ استاد غلام رسول دینارزئی

لیلڑو لاڈو، لاڈو لیلڑو لاڈو
دلءِ بند راہءَ روان انت
دلبر پشومان انت

☆

یک کشءَ ملی
دل چتور جلی

شیرکنیں ا ٹراناں
گنڈیں برواناں

تئی بدن باپیں
گرمءُ بے تاپیں
وش لسان کندی
دل بہار سندی

☆

تئی رنگ گشئے چو شیرءَ
مہکان ٹرپیت چہ دیرءَ

تو بیا من ترا بانو ر کناں
نادیناں وتی منکیرءَ

سینگاراں ترا دستاں گوں وتی
نازینک جناں تئی سیرءَ

اے پیچءَ تابیں بیکانی
آزات مہ کن زنجیرءَ

نازاکیں گلءِ بچکند نزیر
کارنتیں دلءِ تاہیرءَ

☆

شیر مائیں شپ

کوش گریتیں وشبوہاناں تئی غماں ناڑ راہ کتگ
زندگی باریں وتارا تو کجا بیگواہ کتگ

☆

تہنائی ءَ بیزار کنت
دل کوچگاں بازار کنت

ہرکس وتی ترسءَ ادا
داں زندگیں اوپار کنت

ہرکس تئی چمانی تہا
جندءَ وتی دیدار کنت

من مِیر باندا سرپداں
ذروہیت ترا کئے یار کنت

☆

چنچو مجنوں مریت چنت لیلیٰ مریت
درد بانور بنت دل پہ سیلءَ مریت

داد بخشاتگیں چہ فقیرءِ تماہ
دل وتی گندگیں زاناں فیلءَ مریت

مارا جندءِ وتی دیدگاں یل کتگ
واہگے انگتءَ مہرءِ میلءَ مریت

غم نہ وپیاں تئی بے وسیءَ منی
عاشقے گوں شرابانی کیلءَ مریت

ہوٗ شپانی سفر ماہءِ شوہازگءَ
یک امینؔ یے وتی جندءِ ویلءَ مریت

☆

برے مریدءَ برے توکلیءَ یات کنے
تو زہگے ئے کہ سبقءَ وتیءَ یات کنے
تو بلے گٹ ئے گوں امروزءِ کارءُ باراں وتی
من سدکاں کہ منا المیءَ یات کنے

☆

پہ وتی مطلبءَ بے وفا وش بیت
روچءَ پجہ نیاریت شپءَ وش بیت
نا بہ زانتیں گلءَ چون سرپد کناں
گپءَ داریت دلءَ ءُ دپءَ وش بیت
زندگ ئے تو اوں امیتے دارئے دلءَ
گلّیں امروز سیتءُ نپءَ وش بیت
من گمیگاں منءَ کس تسلا نہ دنت
سمبہینگ تئی سرگوپءَ وش بیت
بس دمانے بہ گندیت دُرداںگءَ
من اوں زاناں کہ بسملؔ تپءَ وش بیت

☆

مئے واہگانی ارس چہ تئی دیدگاں شلیت
آسے کہ وازمندی ءِ شہرءَ مئے بلیت

دل وشی بیدء تو وشی ابیدء من
برفیں حیال انگتءَ گْواشیں دلءَ تلیت

بانوری سُرمگانی استاں من کاگدے
منا چمے مان کشیت منا چمے کنجلیت

تو کہ نیادءِ گزدرءِ وت رودیں گُنجت ئے
کوڈالءُ داسءُ ہرگیں امروز ترا ڈلیت

شوہاز نہ لوٹیت بیدء تو اللہءِ جنتءَ
آ ملکوت مرات کہ چہ من ترا پُلیت

راہے من پہ وت درگیتک نہ کت
جاہے من پہ وت درگیتک نہ کت

چار ات من دلءِ جہلانک بلے
آہے من پہ وت درگیتک نہ کت

بے رژن منی امروزءِ شپاں
ماہے من پہ وت درگیتک نہ کت

ہر چیز مبارک رست پدا
ساہے من پہ وت درگیتک نہ کت

دچار کپتوں گوں آب اندامیں لال ءَ
ہمائیں در نئیت چہ مئے خیال ءَ

منی لال ماہکانءِ روژنائی
کہ زلفءِ جمرانی شینکءِ سیاہی
گلاباں لنٹ لالءِ چم پیالہ

سباہءَ گورگیں کلءَ چہ در کیت
گشئے وشبوے ماں پلءَ چہ در کیت
سلام انت لال منا چہ تئی کمالءَ

میآر توسیپ بہ کن لالءَ بہ نازین
چہ لالءِ ڈروشمءَ گالءَ بہ سازین
کما لبزانی لالءَ زلفءِ ٹالءَ

سرگراں شہرءَ چہ لالءِ گنجیں ڈرہباتے براں
چادرءَ بنداں زہیرے شیر کنیں یاتے براں

ٹرانگءِ راہءِ مسافر من کہ روچے بیتگاں
تئی زہیرءِ مولمے ٹہلانی سرگواتے براں

شاعری دردے نہ وارت روچے کہ درگاہءَ تئی
پہ وتی زندءَ دگہ نوکیں کراماتے براں

بل منا مرچی من آزوراکءِ دربارءَ رواں
اے بلا زُوریں غمانی کنگیں پریاتے براں

چو دپءِ پُرءَ مہ گر نامءَ زبیرءِ بے بلا
کند کہ تئی لنٹاں چہ شہدیں نام حداباتے براں

آزمان رنگیں ادلساں پر کن
پہ حسد ٹہلءُ نازاں گیشتر کن
گوں سرءِ مہنائیں سریگءَ تو
صورتءَ ماہیں سِترءُ موجر کن

دل منی چولانی تہا بڈ ات
ٹرانگءِ بوجیگ ماں زرءَ لڈ ات
موسمءِ سبز تاکیں کنز بوّریں
دہرءِ بدواہیں دیدگاں گڈ ات

ہشکءَ گیمرتاں ساہ کشئے کنٹاں
لرزگے زرتگ بینگیں لنٹاں
جانءُ بے جانیں چو بتءَ سنگءِ
ما کہ شیدائیں پہ صدف سنٹاں

کیت سمین سنجیں کوش زربارءَ
وشبویں بوءُ باس ءِ آتارءَ
چہ منی ارگواتءَ گوزیت زاناں
میزاں میزانءَ شہرءُ بازارءَ

نان پچیں اوستءِ شیکنءَ پچیت
گیچنءَ دردءِ لذتءَ گیچیت
زمزمیں ارسءِ ٹرونگلیں ٹرمپاں
واہگءِ مرگءَ المءَ رتچیت

لب شکر وہدیکہ شہدیں ثُران کنت
شہد شنگینیت شکر تالان کنت
گل کہ سینگاریت سباہاں در کپیت
بازیں ایماندار ئے بے ایمان کنت

ماں اندرءَ مدام جشیت بے تواریءَ
دل شیشگے نہ انت کہ پُرشیت بے تواریءَ
کسے بہ روت حال بہ دنت دژمنءَ منی
باندا منارا دوست کشیت بے تواریءَ
حیراں مہ بئے کہ ارس نہ گواہیت ماں دیدگاں
کہ چگانی آپ ہُشیت بے تواریءَ
بس یک نزوریں عادتے گون انت منی گلءَ
رازاں دلءِ مدام گشیت بے تواریءَ
قاضی مرو پہ دیم ستاہاں زمانگءِ
دستاں پہ تو جہان دُرشیت بے تواریءَ

شیر ماہیں شپاں زئیر نالاں مارا بے ترا زئیروں کنت
دنیاءِ غماں بے حالاں مارا بے ترا زئیروں کنت

گواتے سر نہ کشیت دورءَ سہتے جلگھیں بمبورءَ
لہڑیں سسیءِ اوبالاں مارا بے ترا زئیروں کنت

من گوں گونڈواں لہڑیناں بے عمریں دلءَ سہڑیناں
لالءَ سر کنے احوالاں مارا بے ترا زئیروں کنت

زئیراں جہہ نشانے گون انت درداناں زبانے گون انت
ارس اوں دیدگاں دپ گالاں مارا بے ترا زئیروں کنت

بیگہ ماہکانءِ سواداں شپ گوں تئی زبیرءِ نیاداں
دعایے گوں کتہ استالاں مارا بے ترا زئیروں کنت

دردانی سفر

منی درد سر شپانی منی ماہ دیدگانی
ترا روچ کنات ساہیل ترا چُکات ماہکانی

دلءِ لاڈکیں جنکو منا دوست باز بئے تو
پہ من موددءِ ٹالے گوں کن وتی مہرءِ نشانی

مہ کن ملگاں وتیگاں دل بندوتی چو ارزاں
وتی کبکگی رواجاں وتی لڈگاں کجانی

کدی باریں تو بیائے کدی باریں من بہ گنداں
کئی حاترءَ بہ گْریواں وتی ارساں دیدگانی

منا رندءِ مرگءَ شوہاز منا گورگار زندءَ
منی ٹْرانگاں بہ سینگار غمءِ اندرءَ جلانی

طرز ____ نورخان بزنجو

ہزار بہشت بہا پہ گلءِ گلابیں چم
نہ دیست جہانءَ من انگت اے ڈولءُ دابیں چم

انار، اناراں ، انارکانی رنگ بامءِ جلشک
حیاءِ قدحءَ کیل انت چتور شرابیں چم

منا وَ بل من گنوکاں گنوکءِ چے بستار
گڈیناں عرشءِ حدابندءَ آسک وابیں چم

من واناں مہرءِ حدیثاں گوں مہرءِ آیاتاں
پچاں چو پاکیں قرانءَ گلءِ کتابیں چم

بہ چار پہ چارگءَ ملا نہ چنت کسے پولنگ
کجام گناہیں کہ چیر انت چہ مئے مُوابیں چم

چی انت منی وشوابیءِ حاصل گوں شرابءَ
داں چینچو وتا ریپ دیاں دل گوں شرابءَ

ہر کشک منا بارت تئی میتگءِ پاندءَ
من گار کنگ واہگءِ منزل گوں شرابءَ

تڑمپ تڑمپءَ رچنت ارس چہ بیچارگءِ چماں
حیرانیں کشندہ منی قاتل گوں شرابءَ

مرچیکیں اے وانندہ کہ باندات‌ءِ امیت انت
جندءَ وتی تاوان دنت جاہل گوں شرابءَ

قاضی کہ گلائیش انت مدام قدحءُ کیفاں
اے دل زدگیں آپ جتءَ بل گوں شرابءَ

نالان انت دگہ رنگے مرچی اے دل ءِ شانتل - دردانی سفر گُران انت
ماستگ ءُ دوردا تنت زہیرانی درہیں بانزل - واترنوں دُبر گُران انت

بس واہگ ءِ نیادی ءَ زردانی بہ بیت سودا - مہرانی بدل چے بیت
تئی گوہریں زئیر ءِ مئے بے مٹیں غمانی مل - پہ تنگہ ءُ زر گُران انت .

اے گٹ ءُ ربد کشک انت اے کوہ تئی رہشون - ہو کمیں برودیم ءَ
داں پاد روان انت تئی داں است انت دلانی ہل - اے راہ ستر گُران انت

نیادانی شپ ءِ منزل چنت قرن ہمادیم انت - اوستانی قدم پرشت انت
برجاہ نہ منتگ نوں ناڈراہیں دل ءِ تہمبل - اے صبر پہ بر گُران انت

اے سوچنیں دردانی عکس ءَ چو زبان کشیت - گوں من تہ نہ بیت کسہ
سنگینیں شپانی غم نازرکیں صباءِ پُل - تئی مہر ءِ ہبر گُران انت

☆

غم تئی پلپیں ماہ ءِ سرءَ
نقش انت دل ءِ ارواہ ءِ سرءَ
ہلک تمامیں جنزان انت
نیست مسافر راہ ءِ سرءَ

☆

نہ ٹرانگے نہ غمے نہ ودار تہناہاں
بیا تو پہ من ءَ دستے شہار تہناہاں
زہیر ءِ شانتل ءِ کوکو نہ درد ءِ ساز ءِ توار
ماں بے قراراں اگں پہ قرار تہناہاں
وتا ماں پُروشاں پدا سازاں صد بر گُروچے
نہ زاناں یکے آں یا کہ ہزار تہناہاں
چُتاہا گارات اے دنیاءِ مچیانی تہا
منارا گوں منی چماں بہ چار تہناہاں
وتی من ایوکی ءِ پرس ءَ داں کدی نندان
بیا تو گوں منا دستے بہ دار تہناہاں

☆

تئی ٹرانگاں گوں ھور بیت
کلمانٹیں دل بانور بیت
شہدءُ شکر گفتارےءَ
حانی پہ تئی دیدارےءَ
شے چہ زہیراں کور بیت
کیچءُ بلیدہ بیت پدا
سسی کہ پیدا بیت پدا
دنیا دمے بمبور بیت
دردءُ غمءِ دروازگیں
تئی ٹرانگاں گوں آزگیں
چو دَز مہ جن دل دور بیت
کوشءَ دنءُ آتار گوں
سر گر زبیرءَ بیار گوں
تالان گلءِ ملگور بیت

مہرنگیں پری لیلی تئی چم کنجلاں
صورتیں تئی سیلی تئی چم کنجلاں
لبے برمشءُ بے چڑکہ
دل ایر کتہ جنگءَ
دل چو کپوتءَ نالی
بروانءِ تیرکمانءَ
عاشق کتہ زمانہ
دل چو کپوتءَ نالی
چو دور دورءَ ملی
کمو ہئیت نہ جلی
دل چو کپوتءَ نالی
بچکندے مشکلءَ دئے
تو کیا وتی دلءَ دئے
دل چو کپوتءَ نالی

یکبرے جی گش سد برءَ جی جان کناں
شنکءُ حیراتءُ قولیگءُ قربان کناں

شانک دئے چماں تو منا نیم چمی بہ چار
سُرمگءِ پیمءَ دیدگءُ چمان کناں

من تئی مہراں ہچبر چکءُ پد نہ باں
تو ستر زہرے من ترا وشان کناں

حاترءَ اَے دوست من پہ تئی مہرءِ زندگاں
یکبرے کائے من وتی مہمان کناں

رہگوزءِ کلءَ یکبرے رژنائی بہ دئے
گڈسری اوستءَ من وتی ارمان کناں

مہرءِ پہ نام انت

دوشی منی چم ءَ جنگ مرچی گل ءِ دیدار بیت
گیمرتگیں زرد ءِ کشار سبزیت پدا گلزار بیت

زانتہ کہ روچے کیت چشیں منی میتگ ءِ دمک ءُ دمگ
مسک ءُ زباد ءُ وشبوہاں ٹہلیں دناں آتار بیت

مہر ءِ زر ءِ جہلانکیاں پٹاں پہ وت مروارد ے
بلکیں اے زردوں انسریت ، ماہیں گلے زیبدار بیت
عشق ءِ گنوک اے رہسر ءِ چاراں چے پیمیں جاوراں
لہتیں مریت گوں واہگاں لہتیں دگہ سنگ سار بیت

نندان امل ءِ زاں پہ زاں بنداں علی گالاں وتی
شپ لنجمیں پلّیت ءُ روت دانکہ گلیں بامسار بیت

ساہ گریں درد ءِ ہش ءَ زندگیں ارماناں ڈرشاں
تئی بے مہری ءِ راز ءَ بلے کس ءَ نہ گشاں
تو بہ شنگین وتی ملگوراں چو سیاہ لنجیں شپاں
من وتی زندگی ءِ گڈی چراغ ءَ اوں کشاں

واہگ پہ ستا مہر پہ نام انت
ہر دل وتی واہشت ءِ غلام انت
ماہل گوں وتی چیدگ ءُ رنگ ءَ
انچو گشئے اللہ ءِ کلام انت
ہر چیز فنا بیت وتی وہد ءَ
بس تہنا تئی غم پہ مدام انت
تو شر منی مہرانی بدل دات
دنیا ترا سد رند ءَ سلام انت
من قاضی وتی عہد ءِ درامد
باریں منی باریگ کجام انت

تئی انتظارءَ روچ ءُ شپ تو ناز مہ کن
بیایہ منا او ساہ ءِ کپ تو ناز مہ کن

من کوہ ءُ گیابان ءِ تہا تئی پد گراں
بارگ ترا سہتے مہ گنداں من مراں

دلبر تئی یات ءَ کپاں من سر شپ ءَ
بلکنہ بیائے تو منی کل ءِ دپ ءَ

پہ من نہ بُوت انگہ ترا کے وفا
پہ جان ءُ دل لوٹاں ترا او بے وفا

مینل تئی موداں وتی چادر کناں
زیمیں دل ءِ درداں وتیگاں در کناں

☆

طرز ____ ماشااللہ بامری

زہیرانی گلیں بیگاہاں
تہناہاں اپیتگیں راہاں
آسگواریں لوارءُ تبدءَ
پرین ایت ٹرانگاں روزردءَ
مہرءِ منزلءَ بیگواہاں
زپتیں ٹرانگءُ لالءِ یات
دل بریں زہیری سوگات
سر کپتگ غمءِ رنگراہاں
یل دات جمبراں ساچانی
بیچاڑیں گشئے مہکانی
یل گت دیریگیں ہمراہاں
روچ کیت بہار نودشنزیت
آتار انت سمین بو ڈرنزیت
گمواریں دلءَ سہڑاہاں

☆

طرز ____ ماشااللہ بامری

پر کیف شراباں گوں کتگ تاس جنکاں
الاہی شپاں گوں من جنگ پاس جنکاں

سر سر من جنان در پہ دراں مثلء مریدءَ
دلبندءَ منی روک کتگ آس جنکاں

بے وابیءِ احوالاں دئے ڈراجیں شپانی
من نشتگ کماتگ پہ شما لاس جنکاں

قسمت نوں پدا دہل مرادانی بہ سبزنت
مہرانی کِشار ہچکیں کتگ داس جنکاں

کسءَ چہ دپءَ یک بدیں گپتارے نہ گشتگ
ناحقءَ کن ات پرچیا وسواس جنکاں

کد باریں کریم بئے پدا شہرءَ وتی واتر
یک رمدے پدا بیا ادا چکاس جنکاں

☆

ماہ پارہ وہدے گوں من وتی چماں چار کنت
اے دل ہزار گونگیں کردارءُ کار کنت

آ کہ بہ لوٹیت چاردہی ماہءَ گوں ثران کنت
آ کہ بہ لوٹیت پلاں وتی دزگہار کنت

شر زاناں مہ لقاءِ تبءُ ہیلءُ عادتءَ
اے دل خدا بہ زانت پہ کئےءَ انتظار کنت

آ کہ سباءَ در کپیت گوں مسکءُ مہلباں
اے کوش کشیت مارا وتی راز دار کنت

پر تو میار گرانیں غمے زندگیءِ غم
یل دئے اے عاشقیءَ ترا عشق گار کنت

☆

زئیرءُ ٹرانگ چہ وابءَ پاد کایاں
دوستءُ دلبر کہ مارا یاد کایاں
ہورءُ جمبر گشئے پہر بنداں
سبزءُ ہامین بیت کوہءُ سنداں
کاڑ زیداں پہ سیلءُ سواد کایاں
انوں دزگٹاں من گوں جہانءَ
لہتیں کاراں نہ گیشاں دمانءَ
پہ تو من چیزے روچءَ باد کایاں
ماہءِ مہکان شپاناں ہزینیت
گواتُ پلاں پہ ناز چنڈینیت
یاد مارا پری بالاد کایاں
لالءِ ٹرانگ منا دور گنداں
کوہیں بالادءَ ایرگواتُ نندا
ہمراہ زوراں زبیرءَ پاد کایاں

من پرندوشیگیں وابءَ ملگزارے دیستگ ات
ملگزارءِ دامنءَ باغی انارے دیستگ ات

من نہ زاناں کہ کئی بہتءُ نصیبءَ جہہ جنگ
زی غمانی کاروانءِ من قطارے دیستگ ات

وست بنداں کہ وتی ٹہلانی لہڑاں کم مہ کن
کہ ہمے راہءَ من چک پروشیں تلارے دیستگ ات

وڑ منے زاناں کہ پہ لالءِ حاطرءَ پیداک کتگ
دوشی وابءَ بے دمیں یک سیاہ مارے دیستگ ات

رد چشیں نہ وراں سید ما دمپرہ یات انت منا
گڈءَ شش ماہءَ من حانل پہ گدارے دیستگ ات

دلءِ پلاں سرپیناں واب   تئی جی یار منی
منی واہگاں سوچاں داب   تئی جی یار منی

شپ سیاہءُ تہاریں دریاءَ چو پار بہ باں
مہکان تئی، مہتاب   تئی جی یار منی

ہچ میم نہ بیت دردءِ آسر شریدار کئے انت
ساچان تئی، روتاپ   تئی جی یار منی

بیگاہءِ شرابیں روزردءَ گوں لیب کن انت
اے مہرءِ پیچءُ تاب   تئی جی یار منی

بیوانگی تئی شعرانی تہا چو ماہءَ بلیت
ہرشعر مجیب نایاب   تئی جی یار منی

☆

قاصد برو اشتاپیءَ
حالاں بہ دئے الکاپیءَ
سر بہ کن حالاں دلبرءَ
وش نہ بیت مارا بے ترا
اے دل تباہیں تئی سرءَ
وش نہ بیت مارا بے ترا
او جنک انگہ عاشقی
گوں تئی چماں آگہیں
تو جنک وابءِ اندرءَ
وش نہ بیت مارا بے ترا
او جنک ہنی بندءِ شپ
یکبرے عمرءَ کیتءُ روت
ہنیاں پادانی سرءَ
وش نہ بیت مارا بے ترا
او جنک یکیں شاعریں
نام ئے کہ ارشادءِ پریں
ستکہ تباہیں تئی سرءَ
وش نہ بیت مارا بے ترا

☆

دیدار

ترءُ تابءَ میا ٹہلءُ دابءَ میا
اے دلءِ میتگ انت بے نکابءَ میا
زلفاں شنگین نوداں سیاہی بہ کن
مہر امروز بیت تو جدائی بہ کن
کس تئی مٹءُ درور نہ بیت بے بلا
مئے دلءَ ایوکءَ بادشاہی بہ کن
اے جنکانی کیلءُ حسابءَ میا
بلے ساہءَ درئے بلے جانءَ درئے
کے دینءَ چہ سرگوز تو بے دورئے
ذوالجلالے گوں جل و جلالاں گشیت
لیلیٰ لیلیٰ بہ کن عشقءِ پیغمبرئے
واہگءِ مہشریں بے ثوابءَ میا
مہرءِ لوٹوک تئی عشق اوستیگ تئی
ہر پچیں چم چاروکءُ ارسیگ تئی
کسی گپاں میا بلکیں گورمان بیت
ٹہلءُ نازانی پُل بندیں بوجیگ تئی
یل دئے یل دئے زبیرءَ تیابءَ میا

مرچی تئی دیدارءِ غمءَ دیدار کناں
باندا وتارا باریں کجا من گار کناں

مہرءُ وفاءِ تنءَ وہدے وڈنیت
تہنائیءَ الم من بیزار کناں

بچکنداں من دائم وہدے موہ بہ رسیت
جیگءَ وتی من ارساں گوں سینگار کناں

قاصد اوں تئی پیمءَ بئیت حیران بہ بیت
پلاں ڈرہیں تئی راہانی رہچار کناں

میر منارا باندا دنیا در گیج ایت
مرچی زہیرءِ گیابانءَ بازار کناں

کئے گشیت انت کہ من اے دنیاءِ سرءَ جنجالے آں
من وَ نوک سوریں جنوزامی دلی چیہالے آں

من گشاں من شے مریداں ، نوکیں دورءُ نوبتءِ
تو بہ گش من حانیءِ ہم دروریں یک لالے آں

تو منی راہءَ ہمک بیگہ پہ امیتے بہ چار
پہ تئی واستہ بہ گندئے من اوں نیکیں پالے آں

کئے منی بالادءَ گڈیت کئے انت سرگوز کنت منا
من اے زوراکانی دیمءَ مہکمیں دیوالے آں

گوں منا ممتاز زمانگ کنت چیا مفتءَ گلگ
من کہ وت یک بے سماءُ بے وتیں ابدالے آں

بیدءِ شرابءَ بنگ نہ بیت
مئیگءَ غمانی جنگ نہ بیت

جی پہ تئی بادامی چماں
کس چو ترا شر رنگ نہ بیت

سسی وہدے ہوت بہ لوٹاں
مہرءِ مہری لنگ نہ بیت؟

آس بہ گوارئے بیر بہ گوارئے
مشکلے پہ من تنگ نہ بیت

نادر عمرے گوست ودارءَ
عہدانی مچ رنگ نہ بیت

شپاں تئی ٹرانگءِ کیفءِ خماریں قدح پکار انت
منارا پہ وتی سہباں تئی بچکندگے کار انت

سباہاں زئیر پر بندیت شپاں چو سوز الہانیت
کئے انت اے نادرہ عشقءِ کئے انت کہ اینچو بیمار انت

تئی نازءِ بہشت نازیں غمءِ دوزہ چو بے گوازیں
دل انت مئے پارسا پرتو، پہ تو اے دل گنہگار انت

تئی زلفانی شپ کسہ تئی روءِ ستا روچ انت
منا اے ساہ اگاں دوست انت تئی ماہیں دامنءِ تار انت

نباء آ شبوءِ پُلءَ زرگ اومان کتگ مرچی
منیر گوں ماہکانیءَ گلیں وشبوئے آتار انت

شپءَ کہ من گوں استالاں گپءُ تران کناں
زہیر واریں دلءِ کسہاں بیان کناں
ہزار رنگءِ تہا تو وتا بہ کن اندیم
ہزار جنگءِ تہا من ترا نشان کناں

شپ کہ یاتانی مہپراں شاریت
تئی زہیر زردءَ آس مانداریت
است جنکے چو ہزتگیں آسکءَ
من گوزاں روک روکءَ منا چاریت
تو کدی کائے یکبرے باریں
بیا ترا اللہ صد برءَ بیاریت
یات ہمک بیگہ آ زباد مالءِ
پہ منا مسکءُ مہلباں کاریت
کس نہ زانت بیلاں عالمءَ کلیں
پہ کئےءَ قاضی بست کنت ناریت

شپ ناچ کن انت پہ تو غم ساز کناں پہ تو
استال جن انت نازینک آواز کناں پہ تو

من وہدے پہ تو چیزے پہ دوستیءَ کاراں گوں
تو زہر بہ گر پہ من من ناز کناں پہ تو

انوں منی ورنائی کانچائیں مہ چکاس ئے
دنیاءِ سرے دوریں من باز کناں پہ تو

شیطانیں بچکانی بازارءَ میا بانک
اے ساہگاں شر رنگیں امباز کناں پہ تو

یک رُمبےءِ ہمراہیں انگت گشئے تہنائیں
ارشادءَ رواں کاراں پرواز کناں پہ تو

نیم شپی پاساں من دلءَ اومان کناں
بے ثرہیں درداناں مزن جیءُ جان کناں

چے دگہ عشقءِ تئی فقیرانی مالءُ مت
اے وتی ارساں تئی سرءَ زرشان کناں

صد برءَ زہران وراں انگت زندگاں
تئی زہیر وارتگ زندگیں مرکان کناں

بے وسیں زندءُ بے وسیں بہتءِ چے گناہ
ما گنوکاں کہ زیادہیں ارمان کناں

اے نوا زند انت اومنی شادیں ہمبلو
وت وتا گریواں وت وتءَ وشان کناں

☆

مئے دلءِ پاکیں قرانءِ اولی آیات بئے
زندگاں چو کہ حداءَ تو منارا یات بئے

چوں ترا بے حال کناں من زندءِ چکاسءِ تہا
تو ہما لبزئے ہمک تاکءَ دلءِ بندات بئے

عمرےءَ پُریں سچاناں واہگءِ آسءَ تئی
زیبلک تو چوں منارا پہ درامد شات بئے

چوں نہ ترکیت شے مریدیں دل شپاں پہ تلوسگ
تو چو دورءِ فقیریں عاجزءَ بے برات بئے

☆

دردانی شریدار

دلءِ بلین کہ دلءِ روک بیت ہزار چراغ
نہ بیت روچ اے چکاسءِ شپ پہ چار چراغ

من مرتگاں پہ تئی مہرءِ ماہکانءِ نود
میار پہ منی ادیرہءَ میار چراغ

ہدوکءِ شہم حیالانی گرند رژنءِ روک
چراغ دانکہ اے قہریں شپ انت تہار چراغ

بہ بیت پہ ما انارکانی بامءُ رکءِ پل
نہ بیت مارا ماں لنچیں شپاں پکار چراغ

عطا ہما انت منی رژنائیءِ زنداپ
ہما کہ رہسراں بیت آسگوار چراغ

پرے حالءَ گلیں یارءَ کنائینت
آ دردانی شریدارءَ کنائینت

تہاریں روءِ سوچکءَ سوزمانءَ
منا رسوا ماں بازارءَ کنائینت

چہ دستءَ زہم ہچ گپت کا سگے دات
فقیرے شے چو دشتارءَ کنائینت

تیارءَ بارگءَ برز قدیں بالاد
کہ ایر جیگ انت غمءِ بارءَ کنائینت

اَے ساحر ترانگانی گوہنیں ہوپءَ
منی رنگ چو بلگدارءَ کنائینت

☆

دلءَ گسر کنے کشکءَ نگاہءَ دور کنے
تو دوریں ہلکےءَ دارئے مئے راہءَ دور کنے
منیر اے زند ہے پلءِ منت انت کہ زریت
پچے زہیرءِ گلاباں چہ شاہءَ دور کنے

☆

روچے پہ من بیائے روچے لوٹ بازارءَ وتی
مارا بندیگ کن گوں مہرءِ دامنءِ تارءَ وتی
چہ بہشتانی تماہءَ حاجتاں آزات باں
یک نگاہے ہم بہ چارئے تو گنہگارءَ وتی
زلف بوئیں بیگہےءِ دامنءَ نیادءِ طلب
زاناں گیشتر لوٹ اتگ مرچی چہ بستارءَ وتی
چونیں ازرے جمراں گریتگ کجا یاتءَ تئی
ہچ نہ زانت چوں بہ داراں دیدگءِ ہارءَ وتی
آ وتی گرامانی کوشیں مولماں بندیگ مہ کنت
ما منیر ہچ غم نہ کت پہ زردءِ آوارءَ وتی

☆

اگاں ماہءَ پدا مہہ گر گران انت
بزانکہ ماہلءِ دیمءِ گشان انت

سرءَ رندیت، گیوارءَ کہ کشّیت
گشئے ماہ نودءُ سیاہیں جمبران انت

مدام چو سمبہیت نوک سوریں کاڑءَ
گوں کپچی ادلساں مارا کشان انت

سدکہ بات بہار ندریگ ہزار بر
کہ ساہگ مئے سرءَ لالءِ گشان انت

وہدے سرءُ سر گُواپ کنت
کوہیں دلءَ مئے آپ کنت

حائل گوں پنءُ لالیاں
کندیت شپاں مہتاپ کنت

کیتیں پہ نندءُ نیادےءَ
زوت پہ روگ اشتاپ کنت

گُرانیں غمے مئے سینگءَ
چوملکموتءَ سُراپ کنت

آ پہ منی مرگءَ اسحاق
گوں دزگہاراں چاپ کنت

مہری لال ترا نازیناں
جی شکر گال ترا نازیناں

من گوں مہرنگ ءِ سروزیں نیاداں
بہت ءِ استال ترا نازیناں
تو سدءَ رنگیں سرانی سترئے
شاعرءِ شال ترا نازیناں

چچ نہ ترساں چہ صراطءِ پہُل ءَ
مہرءِ ٹال ترا نازیناں

یک زبیرے پہ سلامے گاریں
مہرءِ اوبال ترا نازیناں

☆

زہیرءِ آسءَ بدن سچیت
شپانی پاسءَ بدن سچیت
من وہدے امباز باں ترا
چو بے کساسءَ بدن سچیت

☆

مورکءَ مجنیت مہروان
امروز بیت آخرزمان
لکءَ چہ یکیں دانگیں
گراں مہذبیں طوطی لسان
جان کش کنت تگرہ بدن
کرزی ستا سرینءِ کمان
گیمرتگیں زردءِ طلب
امباز زلفانی نوان
چوں ٹیٹلءَ را شات بیت
پہ انورءَ ترندیں شگان

☆

پہ ٹہلءُ گردگءُ سیلءَ نیاتکہ
مہ باتاں کہ منی لیلٰی نیاتکہ
زریخنگ سہبءِ جیگءِ دوچءِ پلاں
گلابءُ آسیءُ روچءِ پلاں
گوں مہرءِ ریدگیں تیلءَ نیاتکہ
گسد مرواردءُ لالءُ جُوکاں
منی پیمءَ ماں چم اش راہاں سکاں
گدارے قدحءُ کیلءَ نیاتکہ
جنکاں ٹہلءُ سینگاریں بہارے
سلیں جارجٹءُ ٹاسینءَ بہ چارئے
کہ دوچے مسقطی ویلءَ نیاتکہ
مرادءُ واہگءُ جہدءُ جفاءِ
زبیرءَ شعر پہ بستگ وفاءِ
کجام گپ اش تبءِ میلءَ نیاتکہ

☆

آ صورت ماہکان رنگیں
گوں برواناں کمان رنگیں

غمءِ تبدءَ چہ رکینیت
گلءِ اریگْوات نوان رنگیں

ہزاراں بیتگاں بیگْواہ
تئی راہءَ کلکشان رنگیں

منارا دوزہ ءَ سر کت
منی سِتکءَ گمان رنگیں

پل ات تاہیر مئے ساحر
زہیراں بے امان رنگیں

☆

زہیرانی راز

مروچاں قاضی پہک ءَ تنگ دست انت
چہ ہر ہمساہگ ءَ شام ءَ گران انت

زہیرانی رازاں دل ءَ جاگہ انت
دل ءِ کم ءَ بازاں دل ءَ جاگہ انت
ترا جاگہ انت دیدگانی تہا
تئی ٹہل ءَ نازاں دل ءَ جاگہ انت
تو بس یکبرے ماہیں مورک ءَ مجیں
تئی کلیں مجازاں دل ءَ جاگہ انت
اے مہر ءِ فقیراں مہ گند ظاہر ءَ
اشانی نمازاں دل ءَ جاگہ انت
تو قاضی ستر گندہ کارے بہ بے
تئی پنت ءَ وازاں دل ءَ جاگہ انت

من مہر جنگ جیگ ءَ دتی عشق ءِ قباءِ
اے رنگ ءَ ندارہ من کتگ شہر وفاءِ
بیا دوز ہیں بالادءِ منی گرمی ءَ چکاس
تو جتّیں امروزءِ اگاں آب ءُ ہواءِ

☆

ارسانی شراب ٹنیگاں
وابانی گلاب تنیگاں
باندات ءِ غماں بے حالاں
یات ءِ سرشاں بے حالاں
دردانی گیاب تنیگاں
روزردءِ بدن سرسبزیں
داں ماہ ءِ چراغ وش لبزیں
آگاہیں کتاب تنیگاں
گوں شعراں مجیب بازیناں
ہر رنگیں ہنر سازیناں
گیش کرتگ عذاب تنیگاں

☆

دردءِ مہلبیں بیگاہے
گوں کپتہ دل ءَ ہمراہے
شاشل موسم ءَ نازیناں
مرکب ٹرانگانی زیناں
دردءُ دل دوئیں یکیناں
جُنزی ہر کسے پہ راہے
نیادانی تئی احوالے
پدر واہگ ءِ استالے
دیم ءَ سیاہی ءِ دیوالے
تا راستیں غمانی راہے
شیرکناں ہبر وابانی
پیغاماں مبر وابانی
دیم ءَ انت سفر وابانی
اوستانی بزور سر جاہے

☆

دوست وتی ساہءَ چہ نیکیں نام منا
چش بلے مفتءَ مہ کن بنام منا

پہ منی بربادیءَ بے واب ئے تو
نیست تئی بے وابیءَ آرام منا

نئے مناں یوسف نئے آدہرانت کہ تو
مہرءِ نیادیءَ کنے لیلام منا

طائرے آں من بلے دلجم بہ بئے
گپت نہ کنت چیر گیتکگیں تئی دام منا

شنک من باتاں او جنک مائیں
تئی سرءَ قربان مئے دلءَ سائیں

گوں دپءِ چنءَ پوپلءَ ہیراں
تو روئے سیلءَ کئے تئی ہمرائیں

چاپءَ نازینک انت ہرگورءَ کاڑاں
باریں کئی سیریں ڈہلءَ سرنائیں

کوشءَ سرگواتءَ سر کنگ دوشی
شنزاِتءَ نودءَ دوست پیدائیں

چوں ترا بیہال کنت تئی صابر
کہ گنوک انتءَ پہ تو شیدائیں

اگاں تو جہانءِ تبءَ سرپدئے
بہ گش پرچیا اینچو ناسرپدئے

من زاناں کہ عشقءَ ترا گور جتگ
گشنت شہرءِ دمکاں تو چکءُ پدئے

منی مفتءُ ناحقیں بنامیءَ
گشنت دست مانیں منی قاصدءِ

دو ماہیں تئی منت واریں امل
وتی عکسے پرچا جہانءَ نہ دئے

☆

روچءِ رژنائی پہ ترا اِشتگ
شپ وتی رازانی خدا گشتگ

گپتگ ارسانی ہارے طوفانءَ
واب منی چمانی تہا پُرشتگ

نام تئی پولنگ نہ بیت کے
شودگءَ سد رندءَ دلوں ششتگ

نوں دگہ نوکیں پندلے شوہاز
سر منی بازیں دیگےءَ جُتگ

اے بہار ہوپے نے بزاں وابے
زرد تئی دردءِ جنترءَ دُرشتگ

☆

رکاں ملاریں لال بہ بیت
بچکند بچکند سال بہ بیت

روک تئی چو دلبندءَ
بہتءِ منی استال بہ بیت

بلے شہدیں لنٹ رچنت
بینگ بینگ گال بہ بیت

مکّ زہیرءِ اریچءَ
نیادءِ ہر دیوال بہ بیت

شادہے گنجیں دشتءَ نثار
دل چو کپوتءَ بال بہ بیت

طرز ___ نورخان بزنجو/رسول بخش فرید

دلبر چشیں قہر مہ کن
قہر مہ کن زہر مہ کن
لڑے لاڑے لیلڑے
جنے مارا تو گش ئے
(کورس)
تو کہ روئے دُورءُ درءَ
زئیران پربنداں ترا
لڑے لاڑے لیلڑے
جنے مارا تو گش ئے
مارا چو دل رنج کنے
سیاہیں شپاں لنج کنے
لڑے لاڑے لیلڑے
جنے مارا تو گش ئے

چوش مہ کن چوش مہ کن
دوستءَ ہلاہوش مہ کن
لڑے لاڑے لیلوے
جنے مارا تو گُش ئے

گوما مکن دورءُ دری
بے تو چراغیں دل بری
لڑے لاڑے لیلوے
جنے مارا تو گُش ئے

چم تئی خمارءُ کنچلاں
ٹپ آزگاں غم سچلاں
لڑے لاڑے لیلوے
جنے مارا تو گُش ئے

☆

طرز ________ نورخان بزنجو

قندیلءَ روک کن

تو چنڈیں وتی دُراں
من ندراں تئی سمل
(کورَس)

تئی چارگءُ بچکندگ
زہیرگیں دلءِ سندگ

تئی بیگیں رکانی
تئی شیرکنیں گپانی

تئی ڈیلءِ کلم کشیں
چو موسمءِ دلکشیں

او ماہلیں دُردانگ
شوکت تئی دیوانگ

☆

چارگءُ سیلءُ سواد پُلانی
ما نہ دیستاں مراد پلانی

دل ہمک روچءِ ٹرانگے جیڑیت
نندگءِ نیلاں یاد پلانی

بس ہے درد یں کہ منی ڈیہہءِ
آبلہ بوتاں پاد پلانی

آ دگہ وہدے ات ہمک دیمءِ
شنگ اتاں تئی اوں زباد پلانی

باریں کئے اتنگ دوستءِ دیدارءِ
لرز اِتاں دستءُ پاد پلانی

☆

روک انت چراغ بانور انت شپ ہر نیمگا مہکانی انت
مرچی کہ زردءِ میتگءَ مہگونگءِ مہمانی انت

گنجیں مناں کہ در نہ برت تئی مہرءِ وانا کیں سبق
ارمانیاں من چو دلءَ دل چو منا ارمانی انت

ہر شخص دانا وش ہبر ہر آدمی شیوارءُ شر
پچہ نیاراں من وتا تہنا منی نادانی انت

تو چو من بےغم بے سما من سہبءُ بیگہ تئی غمءَ
من دائمءَ جیڑاں ترا پہ من ہبے ارزانی انت

اے شاعراں پروانگیں اے عاشقاں دیوانگیں
قاضی دگہ ہچ عیب نیست بس بے سرءُ سامانی انت

بال، انت دل گلءَ شیزاریت
آسءَ ساہگے پیش داریت

وشبوئیں کلوہے کاریت
کوش مئے دامنءَ مانداریت

شپ گوں گلہءِ شونزان انت
تہنائی چراغے چاریت

دز گٹ انت زمانگ گوں وت
درداں مہلبیں کئے ماریت

قولانی نصیب آسان انت
دنیا چو بتءَ گوش داریت

بچکند باں ہنوس ارسانی
میر اے نوبتءَ کئے بیاریت

نہ سنجءِ ڈروشمءَ اتگ نہ کوشءِ زیمراں اتگ
اے موسم چونیءَ باریں تئی شنگیں مہپراں اتگ

وتی پہ حاجتءِ پشتءَ اے دنیا مطلبے داریت
زمانگ چیزے روچیں کہ مئے زندءِ رہسراں اتگ

من چمءِ گوہراں کشاں تئی مہرءِ واہگءَ داراں
طلب کن زندگی پہ تو ہمیش انت اِمبراں اتگ

قلمءَ ناچ پرماہاں وتی زیٔرانی من زاہد
بکندئے دل بہ بیت ساکم بہ گندئے ہمسراں اتگگ

☆

ٹیٹلءِ رُوءُ شیرکنیں ٹراناں
اشکراں کپتگانءُ بریاناں

وارت دلءَ گرانءُ بے پدیں ٹپے
چہ گلءِ چمءُ زہمیں برواناں

تبدءَ بے مہریءِ کہ پیلوشتگ
من ہما زردءِ ہجگیں ارماناں

میتگءَ پرچی چورہءَ گردئے
واہگءِ درد بیا تئی قرباناں

چش گیابانءِ ڈرچکءَ من ساحر
کمکے سبزءُ گیش ویراناں

☆

بیا کنءِ بانور ماہلیں لالءَ
شر بہ سینگار اِت آ کساں سالءَ

کاڈ پہ نازے تئی کشءَ نندں
مسک شنزیں تئی مہپراں رنداں
پہ مراد سیری کلّھے بنداں
شیرکنیں ٹہکاں گوں تو بچکنداں
اے ہلو ہالو پہ زبادمالءَ

گردن ءِ کپّو، ہار بادامیں
دیدگاں آسکی کبگ وش گامیں
رنگ انارکانی سہرچکیں بامیں
واس تئی لنٹاں بینگءِ تامیں

من جناں دائم گِندگءِ پالءَ
پونزءِ کاٹاریں پُلکءَ چنگیں
جیگءِ تئی ٹاسین یے عجب جنگیں
لرزکءَ گُرانزیگءَ دگہ رنگیں
نگرہیں مُٹیگ ماں سرئے پنگیں
من بہ باں قولیگ مہپرءِ ٹالءَ

من نہ کرزاں تئی ڈْراہءُ جوڑیاں
آمڑءُ پنّ ءُ دستءِ چوڑیاں
پُلیں بچکند تئی مشل ء ہوریاں
امجدؔ زوریت تئی سہتی سوریاں
روچے تو بْیاءُ جست بہ کن حالءَ

ماہءِ درور تو بہ نازین منا
مرچی دلبر تو بہ نازین منا

من کہ نازیناں ترا شپ تپسیت
کوش کنت سر تو بہ نازین منا

ادءَ بس انت اے کپوتءُ شاشتل
شہرءَ چہ در تو بہ نازین منا

من وتی ماہوءَ بہ نازیناں
بیا او اومر تو بہ نازین منا

بلکیں پہ بلبلاں سکینے بیت
کے واتر تو بہ نازین منا

☆

دردءُ غمءِ دیارءَ بیچارگیں جنکے
نشنگ پہ کئی ودارءَ بیچارگیں جنکے

نشنگ اوں انگہ کسے عہدانی کوہءِ پشتءَ
یاتانی برتہ ہارءَ بیچارگیں جنکے

دوشی گوں شاشلانی آوازءَ پد گران ات
بے ٹرکءُ بے توارءَ بیچارگیں جنکے

پنڈوک ہلک کلیں ہرکس گشئے سوالی
اوشتیت چنڈیت شارءَ بیچارگیں جنکے

نہ شادہے نہ دردے بچکندے نیکہ ارسے
نہ پیتّ نہ ستارہ بیچارگیں جنکے

☆

دل کہ دردانی شُہازءَ در کپیت
مہرءِ سازندہ گوں سازءَ در کپیت
آزمان ءَ سرشپءَ چوگان بیت
وہدے قاضی پہ نمازءَ در کپیت

قندیلءَ روک کن چاراں تئی صورتءَ
بلکیں بہ گنداں وتءَ
حُورانی بانک حسن ءِ خدائے
دیر اِنت منا چہ دیر ءَ جتائے
جیڑاں وتی قسمتءَ
تو ماہکان ءَ لنجیں شپانی
زیبءَ سپا ءَ باگءِ گلانی
تئی مہر چو جنتءَ
دائم مبارک پہ تو ہدوک اِنت
چو قاضیءَ تئی عشقءَ گنوک اِنت
نشتہ پہ تو قیامتءَ

آدینک

دیر شتئے جانی دیر شتئے (کورس)
بیا کہ منا تئی زہیر کشاں
کانچ ءِ وڑ ءَ بچکند پُرشاں
عشق مہ کن ترا راست گشاں
کانچ ءِ وڑ ءَ بچکند پُرشاں

روکیں چراغ ءِ آس ءِ کش ءَ
وشیں تئی بچکند ءِ نشہ

زلفاں سرءَ منگیر کنے
چک ءَ ئے شراباں شیر کنے

کُرامیں مچاچاں جہل کنے
اُف کہ چے پیمیں ٹہل کنے

چُست ہزاراں درد بہا
ارشاد تئی بچکند ءِ تہا

☆

طرز ____ سندھی گیت

ماہیں مہپری زیبائیں
ذرپشیت دیم تئی بانگوائیں
پشت ءَ تئی پناہ اللہ ایں
انچو ناز بہ کن شنکوں مَل
لڈءَ مئے دل ءَ بیا تو جَل
مار تو نماز پرمائیں
سبز ءَ لنکاں فیروزہ
دل بند تئی بہشت ءَ دوزہ
عاشق نوجوان تئی دراہیں
سنج انت ءَ کمان انت بروان
دیدگ کعبہ ءَ مہر ایمان
ملگور تئی بزءَ شپ سیاہیں
سبزیں ساوڑی دردانگ
دُرّءَ اشرفی ءِ چانگ
شوہاز ءَ تئی بیگواہیں

☆

طرز ____ رسول بخش فرید/انور خان بزنجو

دستءَ پُلپے دیمءَ رکّے چے بہ کناں
دو آدینکاں صورت یکے چے بہ کناں

اے راہءَ کہ ایشی مہرءِ راہ گشنت
کس نہ جنت اے راہءَ چکّے چے بہ کناں

ماں ہوشاماں عمر اِش گْوستاں دور شتاں
بہر نہ بیت چہ لنٹاں پگّے چے بہ کناں

وائے زہیری وائے شدیگیں لاپ منی
دانکءِ بہا تئی مرچاں لکّے چے بہ کناں

قاضی ہشکیں شعرءِ ٹہینگ کار نہ دنت
گنگیں راجے گنگیں ٹکّے چے بہ کناں

بے اوست ہرکس بے ایمان چہ شہرءَ مئے دل پْرشتہ
چوں بے قدراں ساہءُ جان چہ شہرءَ مئے دل پْرشتہ

شالا دوشی مرتیناں من گوں زردءِ ارماناں
دمبرتگ من جیءُ جان چہ شہرءَ مئے دل پْرشتہ

یکّے یاتاں چوگان انت دومی قدح سر ریچاں
وہدءَ مارا کت ہرجان چہ شہرءَ مئے دل پْرشتہ

آسے زردءَ جمبور انت انگت شپ چو تاموریں
قرنے گْوستگ بیا مہکان چہ شہرءَ مئے دل پْرشتہ

ہرکس مارا ڈوباریت ہر لوگءَ مئے گپیں داد
چے پشکپتہ اے دمکاں چہ شہرءَ مئے دل پْرشتہ

بیا تئی مہر کد ساچان بنت

☆

گُرنچے مُبتلگ رنگے دمکاں تالان انت
روچ چو دردءَ شہرءِ سترءَ پیچان انت
گواتءِ مسافر گوں وت تہناجیڑان انت

دوریءِ کُٹءَ نیادانی احوال سچت
ساہگ گرم انت پلانی دیوال سچت
ماں شپءِ تاسءَ برف بدیت استال سچت

مرچی ودارءَ نیادءِ توامیں سہت پر انت
چم ترٗہنت چوں ارس کجا تاہیر گر انت
گوات بہ کشیت دل گوں چراغاں ہور مر انت
بیا تئی مہر کد ساچان بنت

☆

پدا نوداں تہے گوارئے
منی درداںگءَ بیارئے
بزیں زلفاں بکشین ئے
قصرکندی دناں مین ئے
پری رنگءَ بہ سینگارئے
برئے حالاں پہ ماہوءَ
پدا سر گر پہ باہوءَ
شپے گرّانیءَ دارئے
مبارک ڈاڈرءِ رندءَ
پدا زوراں رواں سندھءَ
منی قولاں نگہہ دارئے
دل ئے ہینار زبیرءَ گوں
منا چے کار زبیرءَ گوں
وتی شعراں بہ پلگارئے

☆

تئی عشقءَ من دلبر گنوکاں
دلوں سُہتہ گمءِ آسءَ روکاں

غموں زرتگاں وتی دلءَ بستگاں
وتی ساہءُ ارواہءَ سر گُوستگاں

تئی دوریءَ منی دلءَ چے گُوزی
تئی عشقءِ آسءَ منی دنیا سچی

گلءُ گلزمین منی مہہ جبین
تئی دیم قبلہ منی دنیاءُ دین

تو اے شاعریں عزیزءَ وتی
بیا جست بہ کن چونیں تئی زندگی

اینچو مہ کن بے سار منارا
اینچو مہ کن بے سار
دل گشئے سِستگ ہرگیں داساں
ایرانت ماں سہریں انگرءُ آساں
مشکلے گُرانیں کہ نہ بیت آساں
گوں کئےءَ جیڑاں من شپی پاساں
کم نہ بنت پاہار
اینچو مہ کن بے سار منارا
اینچو مہ کن بے سار

حائل اگاں گُواپاں وتی رندیت
سیاہءُ تہاریں جمبرے بندیت
اے دلءَ بنداں چہ منی سندیت
پہ منی بہتءَ سیاہی یے بندیت
بستگ غماں اِنزار

اینچو مہ کن بے سار منارا
اینچو مہ کن بے سار
کسی سرءَ چو کوہ نہ پُرشنگ
کیگدءِ اندوہاں منا گُشنگ
انگت ہم دل من چائی نہ ششنگ
وش بے سیّد بیلاں منءَ کشنگ
کیت غمانی ہار
اینچو مہ کن بے سار منارا
اینچو مہ کن بے سار

☆

منی سبزءَ منا یلہ کت من گاراں
منی چمانی ارس نہ داراں
شیداہاں چو شے مریدءَ
مہرنگیں حانیءِ دیدءَ
من بے ثرکءَ داں بے تواراں
سبزءِ بہ دئے باریں حالاں
پُرساں مدام ماہءَ سالاں
وتی زندءَ من شے مِنّۃ داراں
بیگاہءِ شینکانی چیرءَ
بیا پہ منا روچ ایرءَ
وتی دستءَ من پر تو شہاراں
آسءَ غمانی سچاناں
دوریءَ تئی بنگراناں
وتی جندءَ چہ مرچاں شزاراں

☆

مہپر نہ شنگ انت بیگہاں

گڈّی سوغات

مہپر نہ شنگ انت بیگہاں بالاد ماں لنجیں شپاں
بے چاڑ کنت باریں مناکئی یاد ماں لنجیں شپاں

تئی کاگدیں دیمءَ کدی گرمیں ہوائے اوں مہ جنت
داں زندگ ءَ باتئے مدام آباد ماں لنجیں شپاں

بنی آدمءِ راجدپترءِ تاک چو قرآنءَ شاہد انت
گُرتگ بلیں مرداں وطن آزاد ماں لنجیں شپاں

مارا گلابءَ آسمی پُلانی گیجاں ٹرانگءَ
چو نرم نرمءَ ایر باں تئی پاد ماں لنجیں شپاں

قاضیؔ پہ ڈیہہءِ حاطرءَ پاہو چہ سُہرءَ شرتریں
باریں کئی بہتءَ کپیت اے ساد ماں لنجیں شپاں

گُوات وہدے تئ بوہ ءَ بیاریت
دل منی تسکیں بود کاریت

زی ئیں روچاں حساب ءَ نیاریت
دُور اوشتیت ءُ دل دُور چاریت

شپ وتی چادرءَ وہدے پچیت
روچ پیغاماں تئ پہ من کاریت

تئ نگاہانی موسم بدل بنت
کنٹگ ءِ دامن ءَ پُل داریت

نشتگاں من اپیتاں گوں جیڑاں
زندگی چے منا پشداریت

غمانی آپچش ءَ سینہ جُشان انت
کہ دل چو کانچ ءِ آدینک ءَ پُرشان انت

گوں وشبوہاں زراں بازارءُ میتگ
وتا مسک ءُ دُناں دلبر مُشان انت

گناہ چی انت منی من وت نہ زاناں
کہ بے کارچ ءَ منا دنیا کُشان انت

من نز بیاراں چتور بالادءِ بہراں
منا چو جنترءَ تئ غم دُرشان انت

اے دنیا دُروگ ءِ بازار انت مبارک
منا چے چے ترا چے چے گشان انت

شنگ بیت سہریں سری مئے بانکءِ
درستاں گیشیں دلبری مئے بانکءَ
منی چماں جہانءَ شر تریں
ماہءِ شیریں ماہکانءَ شر تریں
عشقءِ سوگندءَ وراں من صد برءَ
کس نہ کنتیں ہمسری مئے بانکءِ

وش لسانءُ کیگدءُ ماہیں گلءَ
ہچ بدیں چمے مہ گندی زیبلءَ
دل نہ بی مارا پہ چمی چارگے
دزگہاریں سومری مئے بانکءِ

جی منی بالاد گلءِ شاہی تبیں
چندنیں جیگءَ گوں مسکءُ مہلبیں
سمبہیت وہدے گوں دستءِ ہنیاں
چاپ جناں سورءَ پری مئے بانکءِ

زردءِ باگءِ زئیر نالیں بلبلءَ
زیمرے الہان کنگ پہ حائلءَ
پُر ارسیں چمےءَ گوں خالدءِ
ندریں نامءَ شاعری مئے بانکءِ

اللہ ترا بیاری ہر دم بیاتئے بیائے
شوہازءَ تئی گاراں منی مہرنگ کجائے

عشقءَ تئی ویلاں عشقءَ تئی ویلاں
زئیرانی لولی منا آرامءَ نیلاں
کونجانی ٹولی زردانی حالءَ براناں

زاناں گنوکاں کہ تئی نامءَ بگراناں
مہپر تنگیں شنگاں تئی دلبندءَ خمارَ چم
کے تو بچکند دلءِ درداں بہ کن کم
واہگ ہمیش انت دردانی راہ انت غباریں

جیڑاناں زردءَ چیا تئی رُو تہاریں
نازانی بانک پرچا تو زہرےءُ نیائے
چمانی نورءِ شپانی رژنائے

☆

اسحاق خاموش

انچو گوزنت موجیں سبا
گاراں گشئے سُدءَ سما
نازبوہءِ تاک انجیرءِ پُل
یکیں توئے بے مٹءَ مُل
ذرہ چہ ہمک رنگءَ جتا
زردءِ طلب سرجم نہ انت
مارا وتی چچ غم نہ انت
بس تئی سرءَ پرواہ مہ بات
من کہ دلءَ چہ تو براں
شوہاز مہ کن دمکءَ دراں
گندگ نباں شہرءِ تہا
چماں بہ کن دستءِ دلءَ
بلکیں رسیں ما منزلءَ
عشق ءَ اسحاق ہرچی روا

طرز ______ رسول بخش فرید

